

BIULETYN INFORMACYJNY

ISSN 2300-4347

Nr 52 - czerwiec 2025

Pomorskiej Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo - Technicznych NOT w Gdańsku

Spis treści

Kalendarium	2
Wydarzenia	
XXVIII Kongres Techników Polskich i VI Światowy Zjazd Inżynierów	3
Turniej Prize Charger 2025	4
Z życia Pomorskiej Rady	
Zarząd Pomorskiej Rady z absolutorium za rok 2024	5
Sprawozdanie z Działalności PR FSNT NOT w Gdańsku za Rok 2024	5
Wybory w Komitecie Seniorów i Historii Ruchu Stowarzyszeniowego	10
Sprawozdanie z działalności Komitetu Seniorów i Historii Ruchu Stowarzyszeniowego	10
Nad czym pracuje Komitet ds. Ochrony Zdrowia i Środowiska?	12
Rozstrzygnięcie Konkursów	13
Stowarzyszenia Naukowo -Techniczne	
Stowarzyszenie Elektryków Polskich	15
Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich	16
Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego	19
Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji RP	20
Loża Ekspertów	
Dyktatura „Arbuzów”	23
Z dziejów kolei na Pomorzu Gdańskim - część 4	25
Półka z książkami	28
Jakość w pomorskim	
Gala Finałowa XXVII Edycji Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości oraz Konferencja „Jakość i Innowacje w Rozwoju Pomorza”	30

Kalendarium

5 kwietnia - II etap Olimpiady Wiedzy Technicznej	29 maja - Gala 51 edycji Olimpiady Wiedzy Technicznej
14 kwietnia - Posiedzenie Kapituły Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości	29-30 maja - Lęborskie Dni Techniki
15 kwietnia - spotkanie komitetu organizacyjnego konferencji o nowoczesnym budownictwie	03 czerwca - posiedzenie sprawozdawczo-wyborcze Komitetu Seniorów i Historii Ruchu Stowarzyszeniowego
25 kwietnia - zebranie SITK RP	04 czerwca - Konferencja „Zielona Retencja”
28 kwietnia - posiedzenie Zarządu PR FSNT NOT w Gdańsku	08-11 czerwca - XXVIII Kongres Techników Polskich i VI Światowy Zjazd Inżynierów
06 maja - spotkanie komitetu organizacyjnego konferencji o nowoczesnym budownictwie	13 czerwca - finał Konkursu GEEK
14-15 maja - ogólnopolskie spotkanie z Prezesami i Dyrektorami TJO	16 czerwca - posiedzenie Komitetu Ochrony Zdrowia i Środowiska
19 maja - Gala 27 edycji Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości	18 czerwca - posiedzenie PRP i WRDS
26 maja - spotkanie komitetu organizacyjnego konferencji o nowoczesnym budownictwie	24 czerwca - posiedzenie sprawozdawcze IMOGEOR
28 maja - posiedzenie Rady PR FSNT NOT w Gdańsku	26 czerwca - posiedzenie Rady Krajowej FSNT NOT

Wydarzenia

XXVIII Kongres Techników Polskich i VI Światowy Zjazd Inżynierów - Relacja*

Jolanta Czudak

Redaktor Naczelna Przeglądu Technicznego

Beata Czerkas

*Kierownik Działu Informacji i Promocji Politechniki
Poznańskiej*

Polska myśl techniczna bez granic - inżynierowie świata spotkali się na Politechnice Poznańskiej

Polscy inżynierowie z całego świata zjechali do Poznania, by przez trzy dni od 9 - 11 czerwca, debatować, inspirować się nawzajem i pokazywać, że polska myśl techniczna nie zna granic. VI Światowy Zjazd Inżynierów Polskich oraz XXVIII Kongres Techników Polskich zgromadziły kilkuset uczestników z Polski, Europy i Ameryki Północnej.

Głównymi organizatorami wydarzenia byli: Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelna Organizacja Techniczna oraz Politechnika Poznańska we współpracy z Europejską Federacją Polonijnych Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych i Radą Polskich Inżynierów w Ameryce Północnej, Konferencją Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, Politechniką Warszawską, Radą FSNT-NOT w Poznaniu, Akademią Inżynierską w Polsce, Radą Główną Instytutów Badawczych oraz Stowarzyszeniem „Wspólnota Polska”.

Wydarzenie Honorowym Patronatem objęli: Małgorzata Kidawa-Błońska, Marszałek Senatu RP, Minister Spraw Zagranicznych, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Rozwoju i Technologii oraz Minister Infrastruktury.

W imieniu głównych organizatorów gospodarzami byli JMR Politechniki Poznańskiej prof. dr hab. inż. Teofil Jesionowski oraz Ewa Mańkiewicz-Cudny - prezes Zarządu Głównego FSNT-NOT.

Swoją obecnością podczas wydarzenia zaszczytili nas m.in.: Małgorzata Kidawa-Błońska - Marszałek Senatu RP, Rafał Grupiński - Wice-marszałek Senatu, prof. dr hab. inż. Maria Mrówczyńska - Podsekretarz Stanu w Ministerstwie, Jolanta Hibner - Senator RP, prof. dr hab. inż. Jerzy Buzek - Prezes Rady Ministrów w latach 1997-2001, Przewodniczący Parlamentu Europejskiego w latach 2009-2012. Posłowie na Sejm RP: Katarzyna Kierzek-Koperska, Bartosz Zawieja, a także prof. dr hab. inż. Jerzy Małachowski - Dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, Jędrzej Solarski - Zastępca Prezydenta Poznania, Agata Sobczyk - Wojewoda Wielkopolska, prof. dr inż. Andrzej Nowak - Prezes Rady Inżynierów Polskich w Ameryce Północnej, Krzysztof Ruszczyński - Sekretarz Generalny Europejskiej Federacji Polonijnych Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

Obecni byli także Przedstawiciele Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych: prof. dr hab. inż. Krzysztof Jóźwik - Rektor Politechniki Łódzkiej, prof. dr hab. inż. Jerzy Lis - Rektor Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie, dr hab. Danuta Zawadzka, prof. PK - Rektor Politechniki Koszalińskiej, prof. dr hab. inż. Marek Pawełczyk - Rektor Politechniki Śląskiej, prof. dr hab. inż. Michał Zasada - Rektor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, prof. dr hab. inż. Krzysztof Zaremba - Rektor Politechniki Warszawskiej, prof. dr hab. Marcin Moniuszko - Rektor Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku, prof. dr hab. inż. Piotr Koszelnik - Rektor Politechniki Rzeszowskiej, prof. dr hab. Krzysztof Szoszkiewicz - Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Gościliśmy inżynierów z USA, Kanady, Wielkiej Brytanii, Francji, Niemiec, Austrii, Danii, Norwegii i Litwy. Łączy ich jedno - przekonanie, że polska myśl techniczna jest w stanie kształtować przyszłość świata.

To dla mnie zaszczyt gościć Państwa w murach uczelni o ponad stuletniej tradycji - mówił na otwarciu prof. dr hab. inż. Teofil Jesionowski, rektor Politechniki Poznańskiej.

Ewa Mańkiewicz-Cudny, prezes FSNT-NOT, przypomniała, że Kongresy Techników Polskich mają rodowód sięgający 1882 roku, gdy Polska nie istniała jeszcze na mapie Europy. W XXI wieku idea ta została wzbogacona o formułę Światowego Zjazdu Inżynierów Polskich (SZIP). Pierwsze takie Zjazdy odbyły się w 2010 r. w Warszawie.

Prof. dr hab. inż. Jerzy Buzek, były premier RP i przewodniczący PE, w wykładzie „Odpowiedzialność inżynierska” przypomniał, że technika jest sercem europejskiej cywilizacji, ale niesie też zagrożenia i ryzyka. Potrzebujemy dziś inżyniera-humanisty, który pamięta o etyce i kulturze.

Prof. dr hab. n.med. Krzysztof Bankiewicz, światowej sławy neurochirurg z Uniwersytetu Kalifornijskiego i Uniwersytetu Stanu Ohio, mówił o przełomowych osiągnięciach w terapii genowej. Pokazał, jak dzięki nowatorskiej technologii, nad którą pracuje, możliwe jest precyzyjne dostarczanie materiału genetycznego do mózgu, dając szansę na leczenie chorób Parkinsona i Alzheimer. Rzetelna inżynieria i nauka pokora to fundament prawdziwego postępu - podkreślił.

Podczas 12 paneli tematycznych eksperci debatowali m.in. nad współpracą techniki z medycyną i przyrodą. Pilnie potrzebujemy dziś interdyscyplinarności - zauważył prof. Marcin Moniuszko, rektor Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. Dzisiejsze wyzwania są zbyt złożone, by działać w izolacji.

Równie istotne były dyskusje o bezpiecznym żywieniu i zrównoważonym rozwoju, których moderatorem był prof. dr hab. inż. Michał Jerzy

Zasada, rektora SGGW.

Omawiano też kluczowe tematy technologiczne — sztuczną inteligencję, diagnostykę obrazową w medycynie, energetykę, rolnictwo biodegradowalne, technologie kosmiczne i lotnicze. Praktycy z USA, Niemiec i Kanady dzielili się doświadczeniami, pokazując, że polscy inżynierowie są pełnoprawnymi graczami w światowej lidze innowatorów.

Również młode pokolenie twórców techniki - studenci z kół naukowych zaprezentowali swoje projekty w sesji „Młodzi proponują”. Ich energia i pomysły jasno pokazały, że przyszłość polskiej techniki jest w dobrych rękach.

Podczas uroczystych gali zorganizowanych w budynku Wydziału Architektury i Wydziału Inżynierii Zarządzania wręczono nagrody i wyróżnienia w prestiżowym konkursie Mistrz Techniki.

Kongres zakończył się przyjęciem Przesłania VI Światowego Zjazdu Inżynierów Polskich i Uchwały XXVIII Kongresu Techników Polskich, w których podkreślono rolę inżynierii w służbie społeczeństwu, środowisku i gospodarce i ich znaczenie w życiu społecznym.

Zwiedzanie Kampusu Kąkolewo Politechniki Poznańskiej było symbolicznym zwieńczeniem Zjazdu i Kongresu.

Wspólne debaty i wystąpienia podkreśliły, że w dobie globalnych wyzwań to właśnie odpowiedzialna technika i jej twórcy powinni stać się fundamentem bezpiecznej, zdrowej i lepszej planety oraz jej mieszkańców.

Projekt dofinansowany ze środków budżetu państwa, przyznanych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach Programu „Dokonała nauka II”.

Głównym partnerem VI SZIP i XXVIII KTP jest Sieć Badawcza Łukasiewicz.

Partnerem VI SZIP i XXVIII KTP jest Polska Izba Inżynierów Budownictwa.

Partnerem sesji „Młodzi proponują” jest Fundacja KGHM Polska Miedź.

* materiały prasowe, źródło: szip.org.pl

Turniej Prize Charger 2025

Stowarzyszenie Wspierania Techniki Polskiej we współpracy z Federacją Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT organizują drugą edycję edukacyjnego Turnieju Prize Charger. W tym roku temat przewodni to: „Wodór – energia przyszłości”.

Celem Turnieju jest promowanie kultury naukowej, inspirowanie młodych ludzi do samokształcenia oraz budowanie społeczeństwa opartego na wiedzy i świadomej edukacji. Organizatorom szczególnie zależy na tym, aby młodzi ludzie mieli możliwość poszerzania swoich horyzontów oraz uczestnictwa w uczciwej rywalizacji.

Platforma Prize Charger ma zasięg ogólnopolski, a w organizowanych na niej turniejach mogą brać udział osoby od 15 roku życia. Turniej składa się z dwóch części: edukacyjnej oraz turniejowej. Na platformie internetowej udostępniono już materiały szkoleniowe, obejmujące tematykę wodoru jako paliwa alternatywnego. Treści edukacyjne zostały opracowane tak, aby w przystępny sposób przybliżyć zarówno podstawy działania wodoru jako nośnika energii, jak i jego zastosowania w przemyśle, energetyce czy transporcie.

Pytania w formie zamkniętej nie będą wychodziły poza zakres materiałów szkoleniowych. Część turniejowa dzieli się na dwa etapy: regionalny i ogólnopolski. W eliminacjach regionalnych uczestnicy rozwiązują test zdalnie, a następnie trzydziestu najlepszych uczestników z regionu zostanie zaproszonych do udziału w finale regionalnym. Trzech laureatów regionalnych bierze udział w finale ogólnopolskim Prize Charger – ten także jest dwuetapowy. Eliminacje do ścisłego finału stają się przepustką dla siedmiu osób, które zasiadą na fote-

lach finalistów, by odpowiedzieć na finałowe pytania. Ostateczne rozstrzygnięcie Prize Charger będzie transmitowane w Internecie za pośrednictwem kanału TV NOT.

Jak wziąć udział?

Należy się zarejestrować na platformie turniejowej poprzez stronę <https://app.prizecharger.com/> najpóźniej do dnia 12 października br. Wymagane jest podanie danych osobowych, które są niezbędne do prawidłowej obsługi systemu testowego.

Do udziału w turnieju zachęcamy uczniów, studentów a także wszystkich tych, którzy chcą zdobywać wiedzę.

Program edukacyjny Turnieju Prize Charger kładzie nacisk nie tylko na wiedzę teoretyczną, ale również na praktyczne aspekty innowacji i technologii wodorowych. Materiały są bezpłatne i otwarte dla wszystkich zainteresowanych – nie tylko uczestników turnieju.

Szczegółowe informacje oraz regulamin znajdują się na stronie <https://prizecharger.com/>

PO

Z życia Pomorskiej Rady

Zarząd Pomorskiej Rady z absolutorium za rok 2024

28 maja odbyło się posiedzenie Rady, podczas którego Zarządowi PR FSNT NOT w Gdańsku zostało udzielone absolutorium za rok ubiegły.

Zarówno działalność merytoryczną (statutową) jak i działalność gospodarczą zreferował Radzie Sekretarz Zarządu – Dyrektor Biura Waldemar Cezary Zieliński.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej, inż. Tadeusz Wilczarski przedstawił protokół Komisji Rewizyjnej, z rekomendacją udzielenia absolutorium. Przewodniczący Komisji, po odczytaniu protokołu stwierdził, iż Pomorska Rada to najlepsza terenowa jednostka w kraju - co roku wysoko plasuje się w ogólnopolskim rankingu FSNT NOT, a ubiegłoroczne wyniki pozwoliły zająć I miejsce pod względem przychodów i 5 pod względem osiągniętego zysku.

Podczas posiedzenia Rady nadany został tytuł: „Przyjaciel Młodzieży” Dyrektorowi Waldemarowi Zielińskiemu oraz Paulinie Orłowskiej. Jest to wyróżnienie przyznawane przez Polski Związek Wynalazców i Racjonalizatorów szczególnie zasłużonym dla Stowarzyszenia osobom.

Pan Waldemar Zieliński i Pani Paulina Orłowska otrzymali je za profesjonalne zorganizowanie Olimpiady Wiedzy o Wynalazczości dla regionu pomorskiego i kujawsko-pomorskiego.

Wyróżnienie wręczyła Prezes PR FSNT NOT w Gdańsku, prof. dr hab. inż. Bożenna Kawalec-Pietrenko wraz z Prezesem Wojewódzkiego Klubu Techniki i Racjonalizacji (organizatora Olimpiady), inż. Tadeuszem Wilczarskim.

BW

Sprawozdanie z Działalności PR FSNT NOT w Gdańsku za Rok 2024

INFORMACJE OGÓLNE

Rok 2024 był rokiem jubileuszowym 50-lecia Domu Technika NOT w Gdańsku.

Przez cały rok publikowane było jubileuszowe logo, wykorzystujące wizerunek medalu, który wybito z okazji otwarcia Domu Technika. Pierwsze w 2024 roku wydanie Biuletynu Informacyjnego poświęcone zostało historii powstania i działalności Domu Technika NOT.

Realizowano zaplanowane w planie pracy przedsięwzięcia.

W roku 2024 odbyło się 6 posiedzeń Zarządu oraz 3 posiedzenia Rady Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku, w tym 1 uroczyste. Podczas posiedzenia Rady w kwietniu dokonano wyborów uzupełniających do Zarządu PR FSNT NOT w Gdańsku. W wyniku głosowania Członkiem Zarządu wybrano dra inż. Stanisława Wojtasa – Prezesa Gdańskiego Oddziału SEP. Podczas posiedzenia Zarządu, jednogłośnie powierzono Panu dr.

inż. Stanisławowi Wojtasowi funkcję Wiceprezesa Zarządu.

Kontynuowano działalność związaną z modernizowaniem i dostosowywaniem przestrzeni Domu Technika do wymagań nauczycieli.

Prezes Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku Bożenna Kawalec-Pietrenko brała czynny udział w pracach Komitetu Doskonalenia Kadr FSNT NOT oraz w pracach Komitetu Głównego Olimpiady Wiedzy Technicznej FSNT NOT.

Na posiedzeniu Rady w dniu 19-12-2024 r. został powołany Komitet ds. Ochrony Zdrowia i Środowiska Naturalnego. Komitet ma się zajmować prowadzeniem i wspieraniem przedsięwzięć w zakresie rozwoju nauki, techniki, gospodarki, innowacji, edukacji, kultury, ekologii i zdrowia.

Wszelkie działania na bieżąco były publikowane w Biuletynach Informacyjnych PR FSNT NOT w Gdańsku, na stronie gdansk.enot.pl oraz w mediach społecznościowych na funpage

domtechnikanotgdansk .

DZIAŁALNOŚĆ MERYTORYCZNA

Konferencje

„Woda dla pokoju. Dostępność i zanieczyszczenia” – Światowy Dzień Wody 2024 został uczczony poprzez organizację konferencji naukowo-technicznej „Woda dla pokoju. Dostępność i zanieczyszczenia”.

Konferencję zorganizowały wspólnie Pomorska Rada Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w Gdańsku oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych Oddział w Gdańsku.

Patronat honorowy nad wydarzeniem objęli: Wojewoda Pomorski, Marszałek Województwa Pomorskiego, Prezydent Miasta Gdańska, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie.

Możliwość zdalnego udziału w wydarzeniu zapewniło Stowarzyszenie Wspierania Techniki Polskiej oraz firma Vision Distribution. Rejestracja odbywała się poprzez system N-conference, natomiast transmisja za pomocą platformy VMS.

Wydarzenie odbyło się 22 marca br. w Domu Technika NOT w Gdańsku i zgromadziło blisko 230 osób, w tym 150 osób stacjonarnie.

„Jakość i innowacje w rozwoju Pomorza” - konferencja towarzysząca Gali XXVI edycji Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości odbyła się w dniu 19 kwietnia. W konferencji wzięło udział 70 osób. Wygłoszone zostało 5 referatów, następnie odbyło się wręczenie nagród Laureatom Konkursu, po czym odbył się panel dyskusyjny na temat realizacji celów zrównoważonego rozwoju prowadzony przez prof. Małgorzatę Wiśniewską oraz prof. Piotra Grudowskiego, do którego zostali zaproszeni Laureaci XXVI edycji Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości.

„Zeroemisyjna gospodarka odpadami – czy to możliwe?” Celem konferencji zorganizowanej 14 października było przedstawienie rozwiązań technologicznych, pozwalających na wykorzystanie odpadów komunalnych w systemach ciepłowniczych i energoelektrycznych. Patronat Honorowy nad wydarzeniem objęła Wojewoda Pomorska Beata Rutkiewicz, Marszałek Województwa Pomorskiego Mieczysław Struk oraz Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Gdańsku. Ważną częścią konferencji była dyskusja z uczestnikami, których dużą część stanowili pracownicy samorządowi, zajmujący się odpadami komunalnymi i efektywnością energetyczną w gminie. W konferencji wzięło udział 60 uczestników.

„Q doskonałości: dobre praktyki w doskonaleniu usług medycznych na Pomorzu” – 02 grudnia 2024 r. w Domu Technika NOT w Gdańsku odbyła się siódma konferencja medyczna z cyklu Q

Doskonałości. Dobre praktyki w doskonaleniu usług medycznych na Pomorzu. Tradycyjnie współorganizatorem Konferencji został Uniwersytet Gdański. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom uczestników, zaplanowano transmisję, a możliwość zdalnego udziału w wydarzeniu zapewniło Stowarzyszenie Wspierania Techniki Polskiej Naczelnej Organizacji Technicznej. W konferencji wzięło udział ponad 120 osób, w tym 56 osób zdalnie. Transmisję dla zarejestrowanych użytkowników prowadzono za pomocą platformy VMS.

Konkursy

Olimpiada Wiedzy Technicznej – 4 stycznia w Domu Technika NOT w Gdańsku odbyły się zawody okręgowe II etapu XLIX edycji Olimpiady Wiedzy Technicznej. Do drugiego etapu zakwalifikowało się 9 uczniów z 2 szkół:

3 czerwca 2024 r. w Warszawskim Domu Technika uczczono 50-lecie Olimpiady Wiedzy Technicznej. Przez pół wieku Olimpiada przechodziła zmiany organizacyjne i terytorialne, ale zawsze adresowana była i nadal jest do uczniów zainteresowanych naukami ścisłymi, techniką i zawodem inżynierskim.

Podczas spotkania podsumowano 50 edycję Olimpiady 2023/2024, która po raz pierwszy odbyła się w zmienionej formule jako Olimpiada Wiedzy Technicznej – Inżynieria w Elektroenergetyce. Wręczono nagrody 13 laureatom wyróżnionym podczas eliminacji szkolnych a następnie regionalnych.

Spotkanie było doskonałą okazją do uhonorowania osób szczególnie zasłużonych dla OWT - wręczono dyplomy uznania, medale oraz Odznaki Honorowe NOT.

27 października odbyły się zawody I stopnia (szkolne) 51 Olimpiady Wiedzy Technicznej – w zmaganiach z województwa pomorskiego wzięło udział 118 uczniów z 15 szkół. Do II etapu zakwalifikowało się 27 uczniów z 9 szkół.

Młody Innowator – w XVII edycji Konkursu Młody Innowator wpłynęło 9 prac. Komisja podczas posiedzenia zdecydowała o przesłaniu 7 prac do etapu ogólnopolskiego.

Jury Konkursu pod przewodnictwem Prezes FSNT - NOT Ewy Mańkiewicz-Cudny wysoko oceniło prace wykonane przez uczniów z III Liceum Ogólnokształcącego z oddziałami Dwujęzycznymi w Gdyni, przyznając premiowane miejsca w kategorii Liceum Ogólnokształcące.

Nagrodę Specjalną Prezes FSNT-NOT otrzymał projekt „WIDZĄCE OKULARY” wykonany przez uczniów klasy III Niepublicznej Szkoły Podstawowej Akademia Montessori w Pruszczu Gdańskim. Uroczyste wręczenie nagród z udziałem znamiennych gości oraz laureatów konkursu odbyło się w dniu 23 maja 2024 r. w Warszawskim Domu Technika.

Mistrz Techniki – w edycji 2023/2024 wpłynęły 3 prace, które zostały przekazane do komisji ogólnopolskiej konkursu.

Do końca 2024 roku konkurs nie został rozstrzygnięty.

Unowocześnione zostało logo konkursu.

Konkurs o Pomorską Nagrodę Jakości – Została ogłoszona XXVII edycja Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości.

Wyłonienie finalistów przewidziano w marcu 2025r., zaś Galę Finałową w maju 2025 roku.

Konkurs na Najlepszą Pracę Magisterską i Inżynierską w Obszarze Nauk Technicznych – została ogłoszona V edycja Konkursu. Wpłynęło łącznie 10 prac - 5 magisterskich i 5 inżynierskich.

Prace złożyli absolwenci Politechniki Gdańskiej oraz Akademii Marynarki Wojennej.

Została wyłoniona komisja konkursowa. Finał Konkursu zaplanowano na styczeń 2025, zaś wręczenie nagród podczas uroczystego posiedzenia Rady PR FSNT NOT w Gdańsku.

Klub Pomorskiej Nagrody Jakości nie prowadził działalności regulaminowej w roku 2024.

Klub Technika – 1 spotkanie w 2024 roku

23 maja odbyło się spotkanie w ramach Klubu Technika na temat: Odpowiedzialni twórcy odpowiedzialnego AI. Gościem spotkania był dr hab. inż. Piotr Szczuko, prof. PG – specjalista z zakresu sztucznej inteligencji, przetwarzania obrazu i dźwięku, animacji komputerowej i wizualizacji 3D, zastosowania sztucznych sieci neuronowych. Po bardzo interesującym wykładzie, podczas którego Prelegent starał się odpowiedzieć na pytania: czy faktycznie należy się bać SI? Jak powstaje? Jakie są jej wady i zalety? odbyła się dyskusja.

Seminaria

Światowy Dzień Inżyniera - „Inżynierskie rozwiązania dla zrównoważonego świata” - pod takim hasłem 4 marca 2024 roku obchodzono po raz piąty Światowy Dzień Inżyniera.

Ogólnopolskie obchody Światowego Dnia Inżyniera odbyły się w Warszawskim Domu Technika. Podczas wydarzenia wygłoszono dwa bardzo interesujące wykłady: „Sztuczna inteligencja – szanse czy zagrożenia?” - prof. dr hab. inż. Ryszard Tadeusiewicz, AGH oraz „Kształcenie inżyniera przyszłości” - prof. dr hab. inż. Teofil Jesionowski, Rektor Politechniki Poznańskiej. W drugiej części spotkania uhonorowano laureatów 30. edycji plebiscytu o tytuł „Złotego Inżyniera”.

Członkowie Pomorskiej Rady uczyli Święto podczas uroczystego posiedzenia, oglądając transmisję z uroczystości.

5 kwietnia 2024 r. w Domu Technika NOT w Gdańsku odbyło się seminarium na temat praktycznych aspektów doprowadzenia dróg pożarowych do budynków.

Seminarium zostało zorganizowane przy współudziale Komenydy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Gdańsku oraz Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku. W trakcie zajęć poruszano kwestie wymagań formalno – prawnych w zakresie dróg pożarowych w odniesieniu do rzeczywistych problemów spotykanych przez straż pożarną podczas prowadzenia działań ratowniczych.

Uczestnikami seminarium byli projektanci, inżynierowie budownictwa, rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, administratorzy budynków oraz funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej.

Organizatorzy przygotowali dla uczestników niespodziankę - pokaz możliwości nowoczesnego wozu strażackiego.

I seminarium szkoleniowe „Innowacyjne rozwiązania w budownictwie hydrotechnicznym i melioracyjnym” 14 czerwca 2024 r. w Domu Technika NOT w Gdańsku zainaugurowano cykl szkoleń skierowanych do inżynierów budownictwa, którzy chcieliby uaktualnić swoją wiedzę o nowe technologie budowlane oraz ugruntować posiadaną wiedzę.

Podczas spotkania wygłoszono pięć wykładów. Po każdym z wykładów uczestnicy mieli możliwość zadania pytań oraz wymienienia się swoimi spostrzeżeniami. Seminarium spotkało się ze sporym zainteresowaniem - w spotkaniu wzięło udział ponad 60 osób. Współorganizatorem wydarzenia była Pomorska Rada FSNT NOT w Gdańsku.

Dzień Seniora – 10 października odbył się 56 Dzień Seniora z udziałem Seniorów i Zarządu Pomorskiej Rady. W części oficjalnej przemówiła prof. Bożenna Kawalec – Pietrenko, następnie prelekcję wygłosił Pan Piotr Mazurek - prezes Towarzystwa Przyjaciół Gdańska, a Przewodnicząca Komitetu, jako formę sprawozdania z rocznej działalności Komitetu, zaprezentowała pokaz slajdów z omówieniem wydarzeń. Tradycyjny występ artystów przygotowała, jak zwykle od wielu lat, pani Barbara Sutt – Żurowska. Spotkanie zakończono poczęstunkiem.

Ważne wydarzenia

VII Charytatywny koncert gwiazd – Przemek Dzieciom

18 marca po raz kolejny odbył się w Domu Technika charytatywny koncert organizowany przez Fundację Przemek Dzieciom. Pomorska Rada FSNT NOT w Gdańsku z dumą – jak co roku – dołożyła swoją cegiełkę w postaci wynajmu Sali Teatralnej na wydarzenie za 1 zł.

Gala Finałowa 26 edycji Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości

19 kwietnia 2024 r. w Domu Technika po raz 26 odbyło się uroczyste wręczenie nagród w Konkursie o Pomorską Nagrodę Jakości.

Patronat honorowy nad XXVI edycją Konkursu objęli: Wojewoda Pomorski, Marszałek Województwa Pomorskiego, Prezydenci Miast: Gdańska, Gdyni, Sopotu, Wejherowa, Słupska. Uroczystość otworzyła Prezes Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku prof. dr hab. inż. Bożenna Kawalec-Pietrenko.

W pierwszej części Gali odbyła się konferencja „Jakość i innowacje w rozwoju Pomorza”, podczas której goście mogli wysłuchać pięciu interesujących wystąpień.

W drugiej części spotkania prof. Małgorzata Wiśniewska – przewodnicząca Kapituły Konkursu oraz mgr inż. Mirosław Murczkiewicz – członek zarządu Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku nagrodzili sukcesy pomorskich organizacji i instytucji wręczając Złote i Srebrne Laury Jakości, Wyróżnienia oraz Nagrody Specjalne.

Kapituła przyznała także Nagrodę Indywidualną im. prof. Romualda Kolmana Panu prof. dr. hab. inż. Piotrowi Przybyłowskiemu, za działalność na rzecz upowszechniania koncepcji zarządzania projekcją w rejonie Pomorza Gdańskiego.

Gala była wspaniałą okazją do wręczenia nagród laureatom Konkursu Na Najlepszą Pracę Dyplomową Magisterską i Inżynierską w Obszarze Nauk Technicznych. Dyplomy oraz nagrody pieniężne wręczyła pomysłodawczyni konkursu – Prezes Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku prof. dr hab. inż. Bożenna Kawalec-Pietrenko.

Na zakończenie odbył się panel dyskusyjny na temat realizacji celów zrównoważonego rozwoju prowadzony przez prof. Małgorzatę Wiśniewską oraz prof. Piotra Grudowskiego, do którego zostali zaproszeni Laureaci XXVI edycji Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości.

W tegorocznej edycji nagrody przyznano w kategoriach:

Mikro organizacje:

Srebrny Laur - Astra Technologia Betonu Sp. z o.o.

Wyróżnienie – Grupa Konsultingowa RID s.c.

Małe organizacje:

Złoty Laur – Spółdzielnia Mieszkaniowa "Suchanino"

Srebrny Laur – Gdańska Fundacja Kształcenia Menedżerów

Wyróżnienie - Kancelaria Doradztwa Podatkowego Rembialski Sp. z o.o.

Średnie organizacje:

Złoty Laur - Przedsiębiorstwo PHU POLIPACK SP.J. Irena Więckowska i Katarzyna Kolmetz

Srebrny Laur - Zakład Produkcji Materiałów Budowlanych inż. Kazimierz Ginter Zakład Pracy Chronionej

Wyróżnienie - Odlewnia Żeliwa i Metali Nieżelaznych "SPOMEL" Spółdzielnia Pracy

Duże organizacje:

Wyróżnienie – NDI S.A.

Organizacje publiczne:

Złoty Laur – Szpitale Pomorskie Sp. z o.o.

Srebrny Laur – Szpital Specjalistyczny w Kościerzynie Sp. z o.o.

Srebrny Laur – Hospicjum Pomorze Dzieciom

Wyróżnienie - COPERNICUS Podmiot Leczniczy Sp. z o.o.

Wyróżnienie - Samodzielny Publiczny Specjalistyczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Lęborku

Wyróżnienie - Wojewódzki Szpital Psychiatryczny im. prof. Tadeusza Bilikiewicza w Gdańsku

Nagrody specjalne

Nagroda Specjalna im. Eugeniusza Murczkiewicza – Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy w Gdańsku

Nagroda Indywidualna im. prof. Romualda Kolmana – prof. dr hab. inż. Piotr Przybyłowski

Wyróżnienie Prezesa PR FSNT NOT w Gdańsku :NDI Sopot S.A.

Wyróżnienie Sejmiku Województwa Pomorskiego: Temis Sp. z o.o. & Spawmet Sp. z o.o.

40-lecie Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Pożarnictwa

5 czerwca 2024 r. na zaproszenie Prezesa Gdańskiego Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Pożarnictwa, Pana Leszka Kowalczyka, Prezes Pomorskiej Rady prof. dr hab. inż. Bożenna Kawalec-Pietrenko oraz Sekretarz Zarządu-Dyrektor Biura Waldemar Cezary Zieliński, wzięli udział w uroczystościach Jubileuszu 40-lecia SITP Oddziału w Gdańsku.

Uroczystości odbyły się w auli Muzeum Marynarki Wojennej w Gdyni.

W programie przewidziano m.in. wręczenie odznaczeń i wyróżnień, przemówienia okolicznościowe oraz część artystyczną.

Organizatorzy zapewnili także możliwość indywidualnego zwiedzania ekspozycji Muzeum.

60-lecie Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazownictwa

4 października 2024 r. w Restauracji „Dziki Gon” w Gdańsku odbyła się uroczystość Jubileuszu 60-lecia działalności Oddziału SITPNiG w Gdańsku.

W spotkaniu uczestniczyli Członkowie Stowarzyszenia, byli Prezesi Oddziału, Dyrektorzy firm, przy których działają Koła, a także zastępca Dyrektora Departamentu Transformacji Energetycznej i Gospodarczej Urzędu Marszałkowskiego Wojewódz-

stwa Pomorskiego oraz prof. Bożenna Kawalec-Pietrenko Prezes Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku wraz z Sekretarzem Zarządu - Dyrektorem Biura Waldemarem Zielińskim. Podczas spotkania odbyło się odczytanie listów gratulacyjnych od: Marszałka Województwa Pomorskiego, Prezes Pomorskiej Rady Federacji SNT NOT w Gdańsku oraz Członka Zarządu PSG Sp. z o.o. Następnie wręczono Złote i Srebrne Odznaki Honorowe SITPNIg, Dyplomy o nadanie Godności Zasłużonego Seniora SITPNIg, Złotą Odznakę NOT oraz Dyplomy Uznania przyznane z okazji Jubileuszu.

Biuletyn Informacyjny Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku

W 2024 roku wydano 4 numery kwartalnika zgodnie z harmonogramem wydań oraz wydanie specjalne, poświęcone 26 edycji Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości, wydano w czerwcu 2024r. Wydanie, jako cykliczne, zostało włączone do numeracji kolejnej Biuletynu.

Marcowe wydanie (nr 45) poświęcono w całości historii powstania i działalności Domu Technika NOT.

Wszystkie wydania Biuletynu Informacyjnego PR FSNT NOT w Gdańsku dostępne są online na stronie www.gdansk.enot.pl

SYTUACJA ORGANIZACYJNA 2023 r.

Pomorska Rada FSNT NOT w Gdańsku

Na dzień 31 grudnia 2024 roku w Pomorskiej Radzie FSNT NOT w Gdańsku zrzeszonych było 17 Stowarzyszeń Naukowo – Technicznych. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Ogrodnictwa zaprzestało jakiegokolwiek aktywności.

Stan liczbowy Członków Stowarzyszeń Pomorskiej Rady na koniec 2024 roku wyniósł 2495 członków, co stanowi wzrost o 4,13% w stosunku do roku 2023, kiedy odnotowano 2396 członków.

Liczba kół znacznie wzrosła w stosunku do roku poprzedniego, kiedy to było ich 21 i wyniosła 74 na koniec roku 2024.

Biuro Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku

W Biurze Pomorskiej Rady na dzień 31-12-2024 zatrudnionych było 7 osób. Biuro realizowało kolejne modernizacje Domu Technika, skupiając się przede wszystkim na działaniach związanych z wykonaniem Postanowienia Komendanta Straży Pożarnej w zakre-

sie bezpieczeństwa pożarowego Domu Technika.

Wymieniono znaczną część instalacji elektrycznej, a także układziny w korytarzach budynku. Uporządkowana i odświeżona została zieleń przed budynkiem.

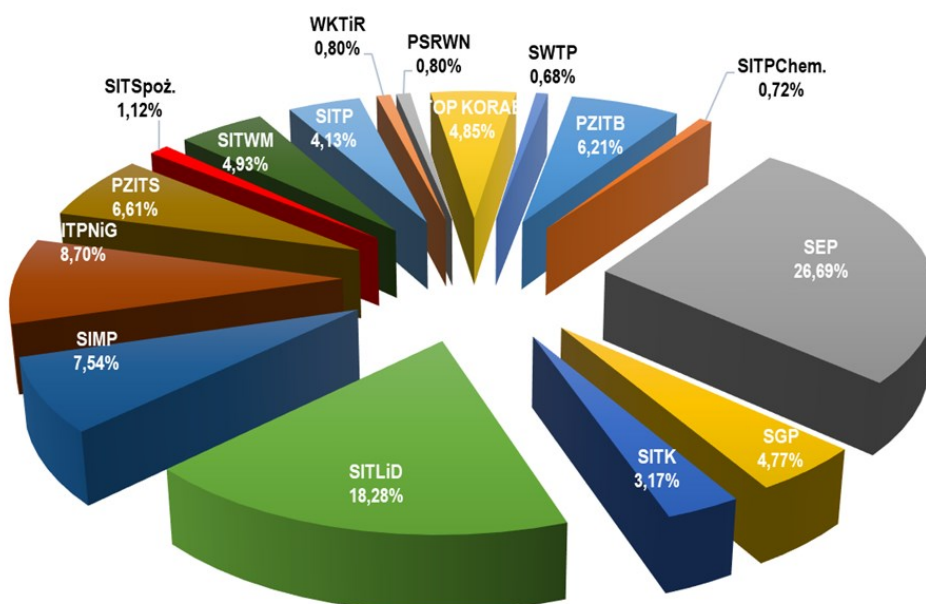
Główne działania w Biurze w zakresie działalności gospodarczej skierowane były na maksymalizację przychodów z najmu powierzchni oraz wynajmu Sali Teatralnej na przedstawienia. Znacząco wyróżniła się działalność Zespołu Usług Technicznych. Działalność statutowa skupiona była przede wszystkim na spotkaniach w ramach konferencji i seminariów, realizowanych we współpracy ze Stowarzyszeniami oraz realizacji sztabowych konkursów FSNT NOT: Olimpiady Wiedzy Technicznej, Konkursu o Tytuł Młodego Innowatora oraz konkursu GEEK. Została ogłoszona 5. edycja Konkursu Na Najlepszą Pracę Dyplomową Magisterską i Inżynierską w Obszarze Nauk Technicznych a także 27 edycja Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości.

Działania promocyjne

Fanpage Facebook, - w wyniku prowadzonych działań informacyjnych strona Domu Technika zwiększyła liczba osób zainteresowanych publikowanymi treściami z 970 osób na koniec 2023 roku do 1163 osób na dzień 31-12-2024r, co stanowi wzrost o blisko 20%.

Wzrost zainteresowania prezentowaną przez Pomorską Radą FSNT NOT komunikacją odczuwalny jest szczególnie w zakresie publikowanych treści bezpośrednio nawiązujących do działalności statutowej, takiej jak realizowane konkursy oraz ciekawostki i wynalazki techniczne.

Stowarzyszenia Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku

Biuletyn Informacyjny – w 2024 roku wydano 4 numery Biuletynu oraz wydanie specjalne, poświęcone Konkursowi o Pomorską Nagrodę Jakości. Wydanie specjalne zostało włączone do numeracji porządkowej Biuletynów.

Biuletyn nr 45 został poświęcony historii powstania i działalności Domu Technika z okazji jego 50-lecia.

Opracowanie sprawozdania: Barbara Wiśniewska

Wybory w Komitecie Seniorów i Historii Ruchu Stowarzyszeniowego

3 czerwca odbyło się posiedzenie sprawozdawczo-wyborcze w Komitecie Seniorów i Historii Ruchu Stowarzyszeniowego.

W posiedzeniu wzięło udział 20 delegatów ze Stowarzyszeń Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku.

Zebrani zdecydowali, iż wybory odbędą się w trybie jawnym. Przewodnicząca Komitetu Seniorów Aleksandra Koper przedstawiła sprawozdanie z działalności w kadencji 2020-2025.

Podczas głosowania, Komitet wybrał władze na nową kadencję w składzie:

Przewodnicząca – kol. Aleksandra Koper SITPNIg
Wiceprzewodniczący – kol. Stanisław Blicharz SIMP
– kol. Stanisław Okrój PZITS

Sekretarz – kol. Teresa Filipek SIMP
Skarbnik – kol. Zuzanna Szumichora SEP

Serdecznie gratulujemy!

BW

Sprawozdanie z działalności Komitetu Seniorów i Historii Ruchu Stowarzyszeniowego

Kadencja zaczęła się od wyborów przeprowadzonych w dniu 3 marca 2020 r. Zarząd został wybrany w składzie: przewodnicząca Aleksandra Koper - SITPNIg, zastępca Irena Radziejowska – SITPNIg sekretarz Dorota Karwowska - SITWM, skarbnik Zuzanna Szumichora – SEP.

Tydzień później nastąpił lockdown i działalność zamarła. Straciliśmy rok, z tego tytułu została przedłużona kadencja. Po raz pierwszy od powstania Komitetu, czyli od 1966 roku nie odbył się Dzień Seniora.

Rok 2021 nie był lepszy. Wprawdzie udało się zorganizować 5 spotkań Komitetu, a nawet wycieczkę do Arboretum Wirty, ale to były wszystkie plusy tego roku. Nie odbyły się tradycyjne spotkania z okazji świąt państwowych. Ze względu na naukę zdalną nie mogli w nich wziąć udziału uczniowie SP nr 50, a bez dzieci - seniorzy spotkań nie chcieli.

Co najgorsze, straciliśmy drugi w historii Dzień Seniora. Niedługo przed zaplanowanym i prawie zorganizowanym spotkaniem, skomplikowanych złamań doznała najpierw wiceprzewodniczą-

ca, a potem przewodnicząca.

Biuro Zarządu zaoferowało daleko idącą pomoc, jednak po naradach telefonicznych wiele głosów było za odwołaniem imprezy. Zdecydowała także znacznie mniejsza, niż zazwyczaj, ilość chętnych – ciągle z powodu covidu, były nawet propozycje przeniesienia uroczystości na wiosnę.

Pod koniec roku rezygnację z funkcji złożyła kol. Dorota Karwowska – chętnych do zastępstwa nie było. Dopiero na początku 2024 zdecydowała się podjąć obowiązki kol. Maria Łuszcz SITPNiG.

Do kompletu niepowodzeń wypada dołączyć jeszcze jedno.

Do dzisiaj nie udało się ustalić liczby Seniorów, członków stowarzyszeń należących do Pomorskiej Rady. Nawet jeśli jakieś dane udaje się pozyskać, w krótkim czasie okazuje się, że nie były prawdziwe, nie ze względu na normalne zmiany, tylko nie trafione szacunki. Aktywnych na początku kadencji było 7 stowarzyszeń. Zachęty pozostałych do uczestnictwa w pracach Komitetu początkowo były ignorowane. Ewidencję w zasadzie prowadziła kol. Zofia Żaluska -Kurbiel, przy czym powiązane to było ze zwyczajem wysyłania życzeń jubilatów, poczynając od 70 rocznicy urodzin. Stowarzyszenia niechętnie aktualizowały wykazy, brak było wiedzy, czy w ogóle jest do kogo wysłać życzenia. Nieznajomość kondycji jubilatów powodowała obawy przed popełnieniem nietaktu. Sprawa ciągnęła się do roku 2024, kiedy kol. Żaluska – Kurbiel przekazała ewidencję w moje ręce, ze względu na likwidację w Gdańsku oddziału jej macierzystego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zająwszy się tym tematem stwierdziłam, że stowarzyszenia w większości pomijają seniorów, którzy pozostają w swoich macierzystych kołach, zapewne nie prowadzą odrębnej ewidencji. Wszystkie te okoliczności spowodowały moją decyzję pozostawienia gratulacji jubileuszowych w gestii stowarzyszeń, wobec zasady: „albo wszyscy, albo nikt”. Muszę powiedzieć, że podjęłam ją z pewnym żalem. Bywało, że dostawaliśmy podziękowania, co było bardzo miłe.

Rok 2022 w I kwartale był ubogi w wydarzenia wobec trwających jeszcze w/w niedyspozycji pań. Ale później praca ruszyła.

Wszystkie działania Komitetu spotkały się z bardzo życzliwym poparciem i uzyskały wydatną pomoc Biura Zarządu, za którą nieustannie składam gorące podziękowania.

Najpierw została uporządkowana nietknięta od kilku lat tablica ogłoszeń Komitetu. Jest moim oczkiem w głowie i dziś stanowi jedną z najbardziej aktualnych i kolorowych witryn na parterze budynku. Pani Barbarze Wiśniewskiej dzięki za pomoc, logo Komitetu i „firmówkę”. Od tego czasu cała działalność jest reje-

strowana komputerowo i zapisywana na pendrive i w chmurze.

Następnie sukcesywnie dokonywaliśmy porządkowania pokoju nr 206. Stare, nie wiadomo do kogo należące meble-graty zostały pootwierane a następnie usunięte, zawartość przekazana ujawnionym właścicielom. Dzisiaj zamiast 10 byle jakich siedzisk mamy 18 wygodnych krzeseł przy porządnym stołach i o wiele więcej przestrzeni.

Uzyskaliśmy własny adres seniorzy@gdansk.enot.pl i od tego momentu staramy się komunikować ze wszystkimi za pomocą poczty elektronicznej, co ogromnie ułatwiło pracę Komitetu. Wprowadziliśmy zasadę, że wszyscy seniorzy, którzy mają adres mailowy, dostają od nas komunikaty o wszystkim, co Komitet organizuje. Tylko jedna osoba zażądała usunięcia swego adresu.

Postarałam się o numer telefonu, który nazywam służbowym. Jest używany coraz częściej, co mnie cieszy. Osobom znajomym, nie korzystającym z poczty elektronicznej wysyłam komunikaty SMS-em.

Od 2022 roku organizujemy po dwie wycieczki w roku: w czerwcu wycieczkę krajoznawczą:

- w 2022 r. Muzeum Tradycji Szlacheckiej w Waplewie i Sztum
- w 2023 r. Reda, Osada Średniowieczna w Sławutowie, Groty Mechowskie i Puck
- w 2024 r. Osada Łowców Fok w Rzućewie, wszystkie bardzo udane;

we wrześniu wycieczkę integracyjną:

- w 2022 r. Lębork, wieś Wilkowo Nowowiejskie i Leśniczówka
- w 2023 r. Muzeum Kolejnictwa Kościerzyna i Leśnictwo Dobrzyń
- w 2024 r. Muzeum Miniatur w Strysej Budzie i Leśnictwo Mirachowo.

Prośby do nadleśnictw o pomoc przy organizowaniu tych wycieczek i wskazaniu leśniczówki spotykają się z bardzo życzliwym przyjęciem.

W tym miejscu trzeba podkreślić pomoc Koleżanki Barbary Dobieckiej z SITLiD-u, która ma swoimi kanałami niewątpliwie wpływ na tę życzliwość – cieszymy się i dziękujemy.

W 2022 r. odbyło się spotkanie z okazji rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 maja z udziałem uczniów SP Nr 50, przy nadzwyczaj skromnym udziale seniorów. Spotkanie z okazji Święta Niepodległości nie odbyło się, bo dzieci nie mogły przybyć, a frekwencja seniorów ponownie zapowiadała się niska. Od 2023 roku wszystkie obchody świąt państwowych odbywają się wspólnie z dziećmi, przy czym trzeba powiedzieć, że udział

seniorów powoli wzrasta.

Z okazji Dnia Edukacji odwiedzamy Szkołę Nr 50 z życzeniami i kwiatami już od szeregu lat, z przerwą „covidową”.

1 grudnia 2022 r. odbył się 54 Dzień Seniora połączony z obchodami 75-lecia Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku i właściwie organizatorem było Biuro Zarządu.

W kolejnych latach Dzień Seniora przeniesiony został z grudnia na październik, który jest miesiącem seniorów. Nieco zmieniona została również formuła, aby uatrakcyjnić spotkanie. Staramy się o prelegenta – w 2023 r. była to pełnomocnik prezydent m. Gdańska ds. seniorów p. Gabriela Dudziak, w 2024 r. prezes Towarzystwa Przyjaciół Gdańska p. Piotr Mazurek. Koncert artystów zapewniła jak zwykle p. Barbara Sutt – Żurowska. Zamiast suchego sprawozdania z działalności Komitetu pokazując zdjęcia – w 2023 r. od początku kadencji, a w roku ubiegłym z rocznych wydarzeń. A jest ich coraz więcej. Aktywnych już jest 10 stowarzyszeń. Dzięki współpracy z Pożarnikami wymieniamy się miejscami na wycieczkach – 2 razy bryczki dookoła Wieży, Kanał Elbląski, wioski tatarskie i Białowieża. Mechanicy, na

świetnie zorganizowanych i ciekawych wycieczkach udostępniają miejsca pozostałym stowarzyszeniom. Wzrasta inicjatywa indywidualna. Dzięki niej w tym roku zwiedziliśmy Operę Bałtycką (kol. Teresa Filipek), Kalwarię Wejherowską (kol. Stanisław Okrój), pojechaliśmy do Helu pociągiem z mojej inicjatywy.

Przeciwnikom przeniesienia Dnia Seniora na październik proponowaliśmy dodatkowe spotkanie opłatkowe na początku grudnia. Domowe ciasta, śpiewanie kolęd. Przyjęło się i odbyło się już dwa i będziemy je organizować co roku.

Dotychczas prawie nie jest realizowana działalność w zakresie historii ruchu stowarzyszeniowego. Zgromadzono dotychczas niewiele materiałów, ale mamy nadzieję zintensyfikować prace.

Comiesięczne spotkania robocze przekształciły się w spotkania towarzyskie i zamierzamy je w takiej formule kontynuować.

Przewodnicząca Komitetu Seniorów
Aleksandra Koper

Nad czym pracuje Komitet ds. Ochrony Zdrowia i Środowiska?

Aktywne działa, powołany przez Pomorską Radę FSNT NOT w Gdańsku pod koniec ubiegłego roku, Komitet ds. Ochrony Zdrowia i Środowiska – odbyły się już 4 zebrania.

Pierwszym z podjętych tematów jest budowa elektrowni jądrowej.

Aktualnie Komitet pracuje nad organizacją konferencji naukowo-technicznej pt. „Atom na Pomorzu – szanse i wyzwania”. Wydarzenie planowane jest na jesień br.

W dniu 27 maja odbyło się wyjazdowe posiedzenie Komitetu – członkowie i zaproszeni goście udali się do gminy Choczewo, gdzie wybudowana zostanie pierwsza w Polsce elektrownia atomowa.

Decyzja o lokalizacji zapadła we wrześniu 2023 roku. Budowa ma się rozpocząć w 2026 roku. Według harmonogramu, reaktor zostanie uruchomiony w 2033 roku.

W ramach projektu budowy elektrowni jądrowej na Pomorzu powstanie także infrastruktura towarzysząca – nowa droga kra-

jowa, zmodernizowane i nowe połączenia kolejowe, stacja elektroenergetyczna wraz z siecią przesyłową, przyłącze energetyczne oraz konstrukcja morska do rozładunku (MOLF – ang. Marine Off-Loading Facility)¹.

Obecnie trwają prace przygotowawcze – badania geologiczne, wycinki lasów, wybór wykonawców infrastruktury towarzyszącej.

PO

¹ <https://pej.pl/o-projekcie/infrastruktura-towarzyszaca/>

Rozstrzygnięcie Konkursów

Mistrz Techniki FSNT NOT

Pomorska Rada FSNT NOT w Gdańsku przekazała 3 prace do ogólnopolskiego etapu konkursu Mistrz Techniki FSNT-NOT, z czego dwie otrzymały mistrzowski tytuł. Uroczyste wręczenie nagród miało miejsce w dniu 9 czerwca 2025 r. podczas VI Światowego Zjazdu Inżynierów Polskich (SZIP) organizowanego wspólnie z XXVIII Kongresem Techników Polskich (KTP).

Nagrodzone rozwiązania techniczne to:

„Diagnostyczny test do wykrywania choroby nowotworowej nabłonka układu moczowego, nazwanej potocznie rakiem układu moczowego” w dziedzinie inżynieria biomedyczna – praca autorstwa prof. dra hab. Adama Lesnera i dr Natalii Gruby.

„System monitorowania odpadów komunalnych SMOK” w dziedzinie inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka – praca

autorstwa: dr hab. inż. Sylwii Fudala- Książek, dra inż. Marka Chodnickiego, dr hab. inż. Anety Łuczkiewicz, dr inż. Małgorzaty Szopińskiej z Politechniki Gdańskiej, mgr Marzeny Bojaryn – Piszko i mgr Macieja Chaberskiego z Urzędu Miejskiego w Kępicach, mgr Darii Jankowskiej i Patryka Żyły ze Stowarzyszenia „Razem dla Kępca”.

Gratulujemy zwycięzcom i życzymy kolejnych sukcesów.

Konkurs Młody Innowator

W kwietniu br. jury pod przewodnictwem Prezes FSNT-NOT Ewy Mańkiewicz-Cudny rozstrzygnęło XVIII edycję ogólnopolskiego Konkursu Młody Innowator, skierowanego do dzieci i młodzieży szkolnej. Wśród nagrodzonych znaleźli się uczniowie z pomorskich szkół.

W kategorii szkoła podstawowa

III miejsce – zajęli Patrycja Pierzchała, Zuzanna Sokołowska i Jan Mróz ze Szkoły Podstawowej nr 9 im. Kmdra por. Stanisława Hryniewskiego w Słupsku za projekt „EKANS - INTELIGENTNY DOM DLA MAŁYCH ZWIERZĄT”.

W kategorii liceum ogólnokształcące

III miejsce - zajęli Maksymilian Dobrowolski, Daria Geleta oraz Franciszek Kuberka z III Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Marynarki Wojennej RP w Gdyni za projekt „APLIKATOR ABSS: ADAPTACYJNY SYSTEM STABILIZACJI BRACHYTERAPII”.

Wyróżnienie FSNT-NOT otrzymali - Aleksander Kurzak oraz

Borys Cholewczyński z I Społecznego Liceum Ogólnokształcącego STO oraz Antoni Nosewicz z I Liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Krzywoustego w Słupsku za projekt „MODERNIZACJA PRACOWNI POD KĄTEM UŁATWIEŃ DLA UCZNIA NIEDOWIDZĄCEGO I Z WADĄ WZROKU”.

Niezmiennie cieszy nas fakt, że co roku na podium stają „nasi” uczniowie. Wyrazy uznania należą się nie tylko zdolnej młodzieży, ale także nauczycielom, pod których czujnym okiem powstają wspaniałe projekty.

Olimpiada Wiedzy Technicznej - Inżynieria w Elektroenergetyce

8 stycznia br. podczas eliminacji okręgowych wyłoniono uczestników zawodów ogólnopolskich LI Olimpiady Wiedzy Technicznej – Inżynieria w Elektroenergetyce. Z województwa pomorskiego zakwalifikowały się 2 osoby spośród 24. To bardzo dobry wynik zważywszy na fakt, że są regiony spośród których nie było reprezentantów.

Zawody III etapu – ogólnopolskie odbyły się 05 kwietnia br. w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. Rywalizowali w niej najlepsi uczniowie szkół średnich z całej Polski – łącznie 37 osób. Tytuł Laureata uzyskało 12 osób (próg punktowy wyniósł 60 punktów na 100 możliwych do zdobycia). 14 osób uzyskało tytuł Finalisty w tym nasi reprezentanci – Karol Labun, uczeń III

Liceum Ogólnokształcącego im. Marynarki Wojennej RP w Gdyni oraz Kacper Kalwikowski – uczeń Powiatowego Zespołu Szkół nr 2 im. Bohaterskiej Załogi ORP „Orzeł” w Wejherowie. To naprawdę nie lada wyczyn – gratulujemy!

29 maja br. w Warszawskim Domu Technika odbyła się uroczysta Gala podsumowująca XVIII edycję Konkursu Młody innowator oraz LI edycję Olimpiady Wiedzy Technicznej – Inżynieria w Elektroenergetyce. Gośćmi uroczystości – prócz Laureatów byli partnerzy obu konkursów, opiekunowie, nauczyciele, rodzice a także przedstawiciele Terenowych Jednostek Organizacyjnych NOT. Szczegółowa relacja z wydarzenia znajduje się na stronie not.org.pl

PO

POMIESZCZENIA DO WYNAJĘCIA

Dom Technika NOT w Gdańsku oferuje do wynajęcia pomieszczenia biurowe - jasne, słoneczne, zlokalizowane na parterze oraz drugim i trzecim piętrze budynku.

Zapraszamy do kontaktu:

administracja@gdansk.enot.pl

tel. 794 931 224

Dom Technika, ul. Rajska 6, pok. 107-108

Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne PR FSNT NOT

Stowarzyszenie Elektryków Polskich

VI Międzyszkolny Konkurs Szkół Elektronicznych w woj. pomorskim

mgr inż. Marek Rusin
SEP Oddział Gdańsk
mgr inż. Wiesław Aftyka
Zespół Szkół Łączności

28 marca 2025 r. odbył się kolejny Międzyszkolny Konkurs Szkół Elektronicznych w Zespole Szkół Łączności w Gdańsku, którego organizatorem jest ZSŁ w Gdańsku i SEP O. Gdańsk.

Do Konkursu zgłosiło udział 9 szkół z województwa pomorskiego. Konkurs składał się z części: teoretycznej - 26 pytań testowych i zadań do rozwiązania (praca indywidualna) oraz praktycznej: montaż automatycznego włącznika zmierzchowego (praca zespołowa).

Konkurs otworzył mgr inż. Andrzej Kuczyński, wiceprezes SEP O. Gdańsk, który pełnił funkcję sędziego zawodów czuwając nad jego przebiegiem i ocenił wykonywane zadania, a po jego zakończeniu ogłosił wyniki.

W teorii najlepszy okazał się zespół z PZS nr 2 z Wejherowa, przed Technikum z Owidza, najlepszy wynik indywidualny uzyskał Julian Rekowski z ZSŁ Gdańsk, z części praktycznej naj-

lepszy był ZST z Kartuz przed PZS nr 2 z Wejherowa.

VI Konkurs Elektroniczny wygrał PZS nr 2 z Wejherowa, którą reprezentował Marcin Osuch i Paweł Rost przed ZST z Kartuz w składzie Kacper Stromski i Jakub Karczemki, III – ZSŁ Gdańsk w składzie Michał Krogulec i Julian Rekowski. Kolejne miejsca zajęli: IV – Technikum z Owidza, V – ZS Energetycznych z Gdańska, VI – CNT z Chojnic, VII – ZS Mechaniczno-Informatycznych z Lęborka, VIII – Szkoły Okrętowe i Techniczne z Gdańska, IX – ZSCHIE z Gdyni.

I tym razem szkoły z Gdańska też były gościnnie nie zajmując dwóch pierwszych miejsc. Uczestnicy otrzymali dyplomy i upominki ufundowane przez SEP O. Gdańsk. Konkurs zamknął sędzia konkursu wiceprezes SEP O. Gdańsk mgr inż. Andrzej Kuczyński, a w imieniu dyrektora ZSŁ dr. inż. Wojciecha Władzińskiego, pani Aleksandra Marcinko, wicedyrektor ZSŁ, zaprosiła na następny, który odbędzie się za rok.

Fot: archiwum ZSŁ

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich

Spotkanie Członków Zarządu Oddziału SIMP oraz Zarządu TOP KORAB Regionu Gdańskiego

*mgr inż. Stanisław Blicharz
inż. Stanisław Snochowski
SIMP Oddział Gdańsk*

27 marca 2025 roku w Domu Technika NOT w Gdańsku odbyło się planowane od dłuższego czasu spotkanie Zarządu Oddziału SIMP w Gdańsku oraz Zarządu Towarzystwa Okrętowców Polskich KORAB Regionu Gdańskiego (TOP KORAB), którego celem było przede wszystkim nawiązanie ścisłej współpracy i znalezienie obszarów do wzajemnej wymiany doświadczeń oraz współudział w planowanych seminariach.

W spotkaniu uczestniczyło 16 osób reprezentujących oba zarządy, w tym ze strony Zarządu TOP KORAB Regionu Gdańskiego obecni kol. kol.: Marcin Skrzyński, prezes; Krzysztof Gockowski, wiceprezes oraz Marcin Głóskiewicz, Bogumił Banach, Andrzej Szponar, członkowie zarządu.

Uroczystego otwarcia dokonał prof. dr hab. inż. Jerzy Łabanowski, prezes Oddziału SIMP w Gdańsku, który jako gospodarz spotkania serdecznie powitał wszystkich przybyłych.

Pierwszym punktem spotkania było omówienie działalności SIMP na podstawie prezentacji kol. Jerzy Łabanowskiego, a następnie wspólna dyskusja dotycząca współpracy z TOP KORAB Regionu Gdańskiego.

Kol. Jerzy Łabanowski poinformował zebranych o liczebności członków należących do Oddziału SIMP w Gdańsku, który obecnie liczy 195 osób, w tym 17 nowoprzyjętych w 2024 roku. Przedstawił strukturę Oddziału, w skład którego wchodzi następujące jednostki: Pomorska Sekcja Spawalnicza – licząca 118 osób, Koło nr 1 przy Politechnice Gdańskiej – 12 osób, Koło nr 2 przy Oddziale SIMP w Gdańsku – 29 osób, Koło nr 3 przy IMP PAN – 18 osób, Polskie Towarzystwo Badań Nieniszczących i Diagnostyki Technicznej – 5 osób, Sekcja Techniki Uzbrojenia – 7 osób i Pomorskie Towarzystwo Inżynierów Motoryzacji – 6 osób. W swoim wystąpieniu kol. Jerzy Łabanowski wspominał również, że w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich wyodrębnia się Makroregiony SIMP, gdzie Oddział SIMP w Gdańsku należy do Makroregionu Północnego, w skład którego wchodzi 11 Oddziałów z terenu północnej części Polski. Ponadto, podkreślił, że jednym

z obszarów działalności statutowej naszej organizacji jest organizowanie seminariów, konferencji naukowo-technicznych, wybieczek technicznych, w tym wyjazdów na targi branżowe. Dla przykładu podał liczbę zorganizowanych seminariów i szkoleń, w tym w latach 2022 i 2023 odbyły się 3, natomiast w 2024 roku 4.

Kol. Jerzy Łabanowski nadmienił, że wśród cyklicznych spotkań spawalników najbardziej znanym jest Pomorskie Sympozjum Spawalnictwa i Spotkanie Spawalników Wybrzeża. Wydarzenie odbywa się cyklicznie, organizowane jest we wrześniu na Politechnice Gdańskiej, z akcentem integracyjnym wszystkich uczestników i biesiadowaniem przy „pieczonym dziku” w Zajeździe Wróblówka w Otominie k. Gdańska. Podkreślił, że tego typu spotkanie zawsze cieszy się bardzo dużym zainteresowaniem, a dowodem na to jest rosnąca z roku na rok frekwencja uczestników. Przykładowo, liczba uczestników wynosiła kolejno w 2022 roku około 250 osób, w 2023 roku około 300 osób, natomiast w 2024 ponad 350 osób.

Ponadto, kol. Jerzy Łabanowski zaznaczył w swoim wystąpieniu, że członkowie Oddziału aktywnie biorą udział w promowaniu SIMP wśród młodzieży szkolnej i studenckiej. Nadmienił, że bardzo ważnym przedsięwzięciem zorganizowanym przez Oddział SIMP w Gdańsku było tygodniowe szkolenie w zakresie budowy i eksploatacji elektrowni jądrowej w Polsce. Szkolenie prowadzili wykładowcy z Francji i Czech oraz z polskich uczelni.

Prezes Oddziału SIMP w Gdańsku zaakcentował w swojej wypowiedzi, że istotnym wyzwaniem dla Oddziału jest poszukiwanie podmiotów biznesowych, zwłaszcza z branży spawalniczej, wspomagających finansowo działalność jednostki. Zaakcentował, że największe sukcesy w tym zakresie odnosi Pomorska Sekcja Spawalnicza na czele z kol. Tadeuszem Waszkiewiczem, prezesem sekcji.

Następnie kol. Jerzy Łabanowski przekazał głos Marcinowi Skrzyńskiemu, prezesowi TOP KORAB Regionu Gdańskiego. Po złożeniu podziękowania za zaproszenie na uroczyste spotkanie, Prezes TOP KORAB w swoim wystąpieniu zaprezentował działalność Towarzystwa. Na początku przedstawił ogólny rys historyczny i przekrój działalności Towarzystwa na Pomo-

rze, poczynając od 1918 roku, czyli od momentu odzyskania Niepodległości przez Polskę wraz z dużym dostępem do morza (ale bez portów), stoczni, morskich uczelni i infrastruktury transportowej. Kontynuując swoją wypowiedź powiedział, że II Rzeczpospolita z ogromną dynamiką zabrała się do stworzenia tzw. morskiej Polski. Utworzono m. in. Marynarkę Wojenną, Szkołę Morską oraz podjęto decyzję o budowie portu morskiego w Gdyni. Zbudowano linię kolejową Śląsk – Gdynia, a na Politechnice Gdańskiej, będącej wówczas uczelnią Wolnego Miasta Gdańska na Wydziale Budowy Okrętów i Maszyn Okrętowych rozpoczęli studia polscy studenci. Podkreślił, że były to pionierskie czasy i trzeba było dużej determinacji, wręcz wizjonerstwa młodych ludzi, aby w niezbyt przyjaznym środowisku poświęcić się studiowaniu dość „egzotycznego” jak na tamte czasy kierunku, z nadzieją na zbudowanie polskich stoczní.

W 1924 roku grupa studentów Politechniki Gdańskiej (Albin Wittek, Henryk Gieldzik, Franciszek Fojut, Witold Urbanowicz) zorganizowała Koło Studentów Polaków Techniki Okrętowej Politechniki Gdańskiej (KSPTOPG), które zostało zalegalizowane przez Rektora Politechniki Gdańskiej. W 1929 roku dodano w nazwie przydomek „Korab”. W 1926 roku grupa pracowników Politechniki Warszawskiej pod przewodnictwem prof. dr. inż. Henryka Mierzejewskiego powołała do życia Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP). W 1936 roku powołano Stowarzyszenie Techników Okrętowców Polskich (STOP), a wkrótce także Stowarzyszenie Inżynierów Budownictwa Okrętowego (SPIBO). Podstawowym celem tych Stowarzyszeń była integracja środowiska okrętowców polskich i wyrażanie jego opinii w sprawach dotyczących rozwoju krajowej gospodarki morskiej.

W 1936 roku Witold Urbanowicz, prezes ZSPTO „Korab”, napisał: „Związek nasz spełnił swe zadania do chwili obecnej i spełni je w przyszłości, dając Ojczyźnie dzielnych, wyszkolonych i gotowych do rzetelnej pracy w warsztatach polskiej techniki okrętowej inżynierów budowy okrętów i maszyn okrętowych.”

W 1938 roku KSPTOPG początkowo liczyło ośmiu członków, a ostatecznie rozrosło się do 110 członków. Koło „okrzepło” finansowo i organizacyjnie, zajmowało lokal w Domu Akademickim w Gdańsku Wrzeszczu, kreślarnię na PG prowadząc pożyteczną działalność merytoryczną zapoczątkowaną wycieczką do ... Gdyni i rekonesansem flotyli torpedowców.

II wojna światowa zniszczyła różne infrastruktury, plany, ale nie marzenia. W zmienionej rzeczywistości gospodarka Polski wymagała zagospodarowania 500 km wybrzeża i potrzebni byli fachowcy. W 1947 roku powstało Morskie Stowarzyszenie Techniczne, które po krótkiej próbie zostało rozwiązane. Następnie, w 1953 roku w ramach SIMP została powołana Sekcja Okrętowców z oddziałami w Trójmieście, Szczecinie, Wrocławiu i War-

szawie.

Ważniejsze nazwiska z tamtego okresu, które należy przytoczyć to m. in. prof. Aleksander Potyrała, prof. Jerzy Doerffer, prof. Janusz Staliński, mgr inż. Andrzej Lipiński, dr. inż. Włodzimierz Majewski, mgr inż. Sławomir Skrzypiński.

Do 1992 roku działała Sekcja Okrętowców, która zajmowała się integracją, edukacją oraz merytoryczną współpracą środowiska stoczníowego i naukowego w najszerszym możliwym zakresie.

To od 1990 roku w środowisku okrętowców nasila się dyskusja o konieczności zreformowania działalności sekcji z uwagi na potrzebę lepszego dostosowania się do zachodzących zmian gospodarczych i ustrojowych.

W okresie od 17 października 1991 roku trwają różne działania organizacyjne, by ostatecznie i formalnie 20 listopada 1992 roku Zarząd Główny SIMP zatwierdził powstanie TOP „Korab” jako samodzielnej jednostki organizacyjnej w ramach SIMP i będącej sukcesorem Sekcji Okrętowców SIMP i jednocześnie członkiem Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej (FSNT NOT) w Gdańsku. Należy tu wymienić nazwiska ważnych działaczy m.in. takich jak prof. Jerzy Doerffer, dr inż. Włodzimierz Majewski, mgr inż. Sławomir Skrzypiński, inż. Bogumił Banach.

W 1999 roku TOP „Korab” nawiązuje współpracę z WEMT (West European Maritime Technology), przekształcony później w CEMT (Confederation of European Maritime Technology Societies).

W 2005 roku TOP „Korab” rozpoczyna współpracę z Royal Institution of Naval Architects (RINA) organizując od 2005 roku konkursy RINA-Korab dla absolwentów Wydziału Oceanotechniki i Okrętownictwa Politechniki Gdańskiej.

Podsumowując swoje wystąpienie, Marcin Skrzyński scharakteryzował działalność Towarzystwa Okrętowców Polskich „KORAB” od powstania do chwili obecnej.

Jako Koło Studentów Polaków Techniki Okrętowej „Korab”, zostało utworzone w 1924 roku w Technische Hochschule Danzing (THD) przez studentów Albina Witka i Aleksandra Potyrę. Celem Towarzystwa było m. in. zespolenie działania wszystkich członków Polaków studiujących na Wydziale Okrętowym, reprezentowanie ich potrzeb oraz interesów wobec Bratniej Pomocy, władz uczelni i ówczesnych władz polskich. Początkowo skromne liczebnie koło, było kołem studenckim o charakterze naukowym i samopomocowym. Akcje propagandowe koła w Polsce powodowały systematyczny napływ studentów na Wydział Okrętowy, którzy zasilali następnie szeregi Stowarzyszenia. W 1929 przemianowane zostało na Związek Studentów Polaków Techniki Okrętowej przy THD. Członkowie ZSPTO, absolwenci w 1936

założyli Stowarzyszenie Techników Okrętowych Polskich i w 1937 powołali Stowarzyszenie Polskich Inżynierów Budownictwa Okrętowego, które liczyło 18 członków. Po II wojnie światowej Stowarzyszenie reaktywowano (27.11.1945), a w 1950 roku, decyzją polityczną działalność zawieszono. Następnie po kilkuletniej przerwie działalność została wznowiona (05.05.1957). W 1953 roku powołano branżową organizację – Sekcję Okrętowców, na mocy uchwały Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

Od 1957 roku organizacja ta tworzyła oddziały w innych miastach. I tak, w 1991 roku dzięki staraniom Sekcji Okrętowców ZG SIMP, powstało Towarzystwo Okrętowców Polskich „Korab”, a siedziba Zarządu Głównego mieści się w Gdańsku. Organizacja pozostaje towarzystwem branżowym, podległym SIMP. Celem działań Towarzystwa jest między innymi zapewnienie członkom możliwości odbywania dyskusji na tematy fachowe i wyrażanie opinii zbiorowej w ważnych sprawach dotyczących gospodarki morskiej. Od 1957 roku równolegle funkcjonuje (z przerwami) Koło Studentów Techniki Okrętowej Politechniki Gdańskiej „Korab”, mające opiekuna, pracownika naukowego Wydziału Okrętownictwa i Oceanotechniki.

Sukcesem studentów w latach 2005–2011 zgrupowanych w „Korabiu” były czołowe lokaty w międzynarodowych zawodach politechnik w regatach dwuosobowych rowerów wodnych, w których wyrafinowane konstrukcje pojazdów wodnych i ich systemów napędowych, poruszanych siłami mięśni, miały decydujący wpływ na osiągane wyniki. Drugą specjalnością studentów z koła naukowego „Korab” są konstrukcje napędzane energią elektryczną uzyskiwaną z baterii solarnych, które biorą udział z dużym powodzeniem, w międzynarodowych regatach. W 1977 roku w Londynie podczas I Walnego Zjazdu Okrętowców Polskich na obczyźnie, utworzono stowarzyszenie o charakterze koleżeńskim Korab International.

Podsumowując, uczestnicy spotkania z wzajemnością wymieniali się doświadczeniami i informacjami z obszaru różnych aktywności. Dziękując sobie wzajemnie, umówiliśmy się na utrzymanie stałych kontaktów i wzajemne informowanie o podejmowanych przedsięwzięciach.

Składamy szczególne podziękowanie obu Panom Prezesom, Jerzemu Łabanowskiemu i Marcinowi Skrzyńskiemu.

Na zdjęciu od lewej kol. kol.: Józef Kubicki, przewodniczący Oddziałowej Komisji Rewizyjnej; Jacek Skoracki, członek zarządu O/SIMP Gdańsk; Tadeusz Waszkiewicz, wiceprezes ds. organizacyjnych O/SIMP Gdańsk; Tomasz Kaczmarczyk, członek zarządu O/SIMP Gdańsk

Na zdjęciu od prawej kol. kol.: Marcin Skrzyński, prezes Zarządu TOP KORAB Regionu Gdańskiego; Marcin Głośkiewicz, członek zarządu TOP KORAB Regionu Gdańskiego; Maciej Tyński wiceprezes Polskiego Towarzystwa Techniki Motoryzacji; Józef Niegoda, członek OKR SIMP Gdańsk

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego

Konkurs wiedzy o Ignacym Łukasiewiczu na Pomorzu Gdańskim

mgr inż. Aneta Kubala
mgr inż. Małgorzata Celej
 SITP NiG Oddział Gdańsk

W dniu 4 kwietnia 2025 r. odbył się międzyszkolny Konkurs chemiczno-historyczny o życiu i działalności Ignacego Łukasiewicza pt. „Król nafty, czyli co wiecie o Ignacym Łukasiewiczu”. Konkurs objęty został patronatem honorowym przez Prezydenta Miasta Gdyni Panią Aleksandrę Kosiorek, Fundację PGNiG im. Ignacego Łukasiewicza, Muzeum Przemysłu Naftowego i Gazowniczego im. Ignacego Łukasiewicza w Bóbrce oraz Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego SITP NiG Oddział w Gdańsku. Sponsorem Konkursu była oprócz powyższych instytucji – Rada Dzielnicy Gdynia-Cisowa.

Oddział SITP NiG w Gdańsku reprezentowany był przez Dariusza Skurczyńskiego - Prezesa Zarządu Oddziału oraz Anetę Kubalę - Członka Zarządu Oddziału, Przewodniczącą Koła ORLEN Petrobaltic.

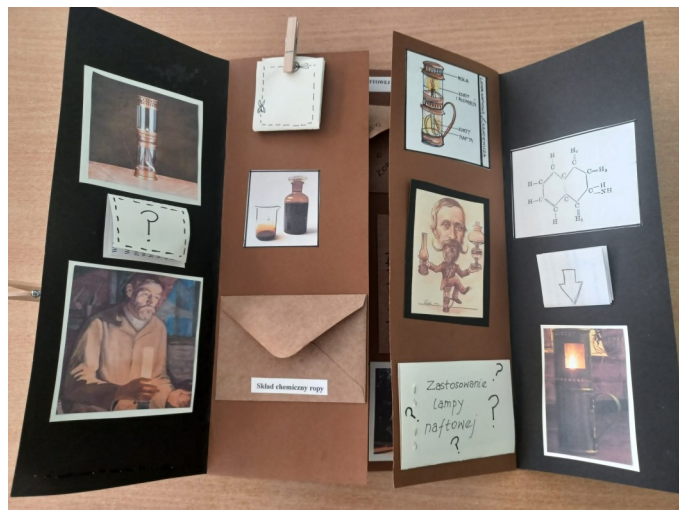
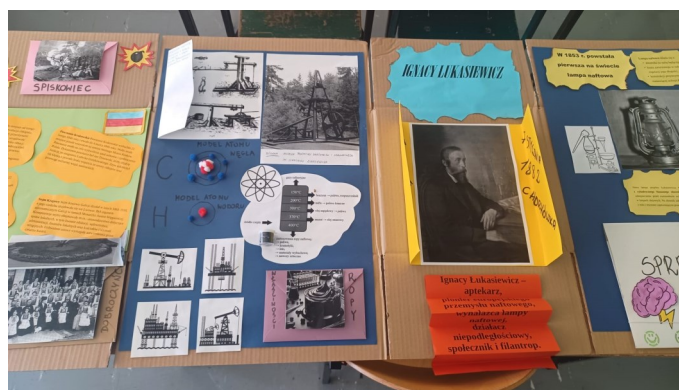
Adresatami konkursu byli uczniowie klas VII i VIII gdyńskich szkół podstawowych oraz szkół podstawowych z gminy Kosakowo. Konkurs odbywał się w Szkole Podstawowej nr 31 w Gdyni-Chylonii. Organizatorkami były nauczycielki ze szkoły – Monika Nawrocka-Jesiołowska oraz Katarzyna Wesołowska. Tegoroczny konkurs był kolejną edycją organizowaną w szkole. Poprzednie dotyczyły życia i działalności Marii Skłodowskiej-Curie oraz Karola Olszewskiego i Zygmunta Wróblewskiego.

Konkurs obejmował w swoim zakresie tematycznym m.in.: życiorys Ignacego Łukasiewicza, nagrody i upamiętnienie bohatera (muzea, pomniki, literatura), zastosowanie odkryć Łukasiewicza w medycynie, przemyśle i innych dziedzinach nauk, powstanie krakowskie, sytuacja Polaków w zaborze austriackim w 2 poł. XIX w. w aspekcie politycznym, kulturalnym i gospodarczym oraz węglowodory i ropa naftowa - budowa, właściwości i zastosowanie, procesy technologiczne stosowane do przerobu frakcji ropy naftowej.

W konkursie wzięło udział 13 dwuosobowych drużyn z Gdyni, Dębogórze oraz Tczewa i składał się z 2 etapów. Pierwszy po-

legał na opracowaniu i przygotowaniu przez uczestników konkursu lapbooków, czyli warstwowych katalogów, pozwalających na oryginalne zaprezentowanie informacji na dany temat w atrakcyjny sposób. W tym przypadku należało umieścić w lapbookach najważniejsze informacje związane z naukowcem.

Uczestnicy przygotowali tradycyjną wersję lapbooków, które zostały wykonane ręcznie w formie papierowej teczki albo złożonej, dużej, sztywnej kartki, wewnątrz umieszczone zostały obrazki, rysunki, wykresy oraz różnorodne elementy np. harmonijki, okienka, karteczki, koperty, kieszonki. Komisja szkolna, do której zostali zaproszeni przedstawiciele ZO SITP NiG, oceniała dobry pomysł, odpowiednią stylistykę i kreatywność w przybliżeniu osoby i działalności Ignacego Łukasiewicza. Młodzi ludzie pokazali w lapbookach swoje możliwości i zdolności artystyczne, dbałość o detale, a także emocje, ogromne zaangażowanie i pomysłowość, co w dzisiejszym świecie jest na wagę złota.

Fot.: prace konkursowe

W drugim etapie uczniowie mieli za zadanie rozwiązać test wiedzy o życiu i działalności bohatera konkursu oraz wiadomości z chemii związane z ropą naftową, węglowodorami, krakingiem i reformingiem.

Wszyscy uczestnicy wykazali się ogromną wiedzą i byli doskonale przygotowani do rywalizacji, ale wygrać mogli tylko najlepsi. I tak: I miejsce zajęła drużyna ze Szkoły Podstawowej z Dębogórze (Nikodem i Wojciech), II miejsce przypadło Szkole Podstawowej nr 26 (Wojciechowi i Stanisławowi), a III miejsce zajęła drużyna ze Szkoły Podstawowej nr 11 z Tczewa (Michał i Sebastian). Laureaci trzech pierwszych miejsc otrzymali z rąk przedstawicieli Stowarzyszenia nagrody, m.in. – lampy naftowe,

książki o Ignacym Łukasiewiczu i o Muzeum PNiG w Bóbrce. Koło ORLEN Petrobaltic przygotowało dla zwycięskich szkół próbki z ropą naftową z odwiertu na złożu węglowodorów B8 na głębokości 2200 m pod dnem Bałtyku. Wszyscy uczestnicy konkursu oraz ich opiekunowie otrzymali drobne upominki.

Cieszy nas, że ta wybitna postać naukowca, będącego twórcą polskiego i światowego przemysłu naftowego, była tematem tegorocznego konkursu dla młodzieży szkolnej z Pomorza Gdańskiego i że nasze Stowarzyszenie objęło patronatem to wydarzenie. Taka forma popularyzacji wiedzy chemicznej i historycznej poprzez samodzielne poszukiwanie informacji i jej prezentowanie w tak atrakcyjny sposób jest godna pochwały.

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji RP

GAMBIT 2025 - XV Międzynarodowa Konferencja Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego

inż. Zbigniew Wrzeński
SITK RP Oddział Gdańsk

Eksperti z kraju i zagranicy podsumowali trzy dekady działań na rzecz poprawy bezpieczeństwa na polskich drogach oraz zaprezentowali najnowsze badania, technologie i dobre praktyki w tym obszarze. Gambit 2025 - jubileuszowa edycja zgromadził przedstawicieli środowisk naukowych, administracji publicznej oraz organizacji międzynarodowych, w tym Grupy Wysokiego Szczebla Unii Europejskiej ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Jubileuszowe wydarzenie zorganizowały: Politechnika Gdańska, Polski Kongres Drogowy oraz Fundacja Rozwoju Inżynierii Lądowej. Konferencję otworzyła dr hab. inż. Joanna Żukowska – pracownik Politechniki Gdańskiej.

Pierwszą sesję - „Bezpieczna infrastruktura drogowa i transportowa” prowadzili prof. Stanisław Gaca i Antonio Avenoso. Przedstawiono standardy projektowania infrastruktury oraz metody oceny widoczności na drogach. Prelegenci, między innymi z Politechniki Krakowskiej i Politechniki Gdańskiej, zaprezentowali wyniki badań, dotyczące wpływu różnych czynników na bezpieczeństwo infrastruktury drogowej.

Drugą sesję - „Usprawnienia dla niechronionych użytkowników drogi” moderowali dr hab. inż. Kazimierz Jamroz i Julius

Uhlman. Omówiono bezpieczeństwo pieszych i rowerzystów na podstawie m.in. wyników badań nad zachowaniem kierowców na przejściach dla pieszych oraz wpływu pandemii COVID-19 na bezpieczeństwo pieszych.

Trzecia sesja - „Transfer wiedzy i dobrych praktyk z innych krajów”. Eksperti z Polski, Norwegii i Włoch dzielili się doświadczeniami w zakresie zarządzania bezpieczeństwem ruchu drogowego. Wystąpienia dotyczyły m.in. Symulacji, jako narzędzia analizy bezpieczeństwa oraz standardów dostępności dla osób ze szczególnymi potrzebami.

Ostatnia sesja dnia - „Nowe technologie w systemach zarządzania ruchem drogowym” prowadzona była przez dr. hab. inż. Jacka Oskarbskiego i prof. dr. hab. inż. Piotra Olszewskiego. Skupiono się na innowacyjnych rozwiązaniach ITS (Intelligent Transport Systems). Prelegenci przedstawili m.in. efekty wdrożenia systemów ITS w Chorzowie oraz możliwości wykorzystania danych z ciągłego pomiaru ruchu do planowania działań na rzecz bezpieczeństwa.

Drugi dzień rozpoczęła wspólna sesja z Grupą Wysokiego Szczebla. Wystąpili: Kristian Schmitd, Dyrektor DG MOVE, Stanisław Bukowiec - Wiceminister Infrastruktury, Leszek Bonna – Wicemarszałek Województwa Pomorskiego, Aleksandra Dulkie-wicz - Prezydent Gdańska, Mariusz Kaczmarek - Prorektor ds. kształcenia Politechniki Gdańskiej, Konrad Romik - Sekretarz

Krajowej Rady BRD, Kazimierz Jamroz, Wojciech Kustra, Tomasz Mackun - Politechnika Gdańska. Wszyscy mówcy w swych wystąpieniach podkreślali wagę przedstawianych na konferencji zagadnień.

Ostatnia sesja 6 – Zarządzanie bezpieczeństwem infrastruktury drogowej. Prelegentami byli badacze z Polski, Włoch, Niemiec i Chorwacji. Przedstawiono różne metodologie, uwzględniające europejskie standardy, oceny bezpieczeństwa ruchu drogowego w całej sieci drogowej.

Ostatnim punktem konferencji były warsztaty – „Ocena ryzyka zagrożeń wypadkami na sieci dróg”.

Konferencja GAMBIT 2025 stanowiła doskonałą okazję do podsumowania trzydziestu lat działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego w Polsce. Stała się też platformą wymiany wiedzy i doświadczeń między ekspertami z różnych krajów. Wydarzenie podkreśliło znaczenie współpracy międzynarodowej oraz ciągłego rozwoju technologii i standardów w dążeniu do poprawy bezpieczeństwa na drogach.

Wspomnienie o Bernardzie Sławomirze Staszkiewiczu

inż. Zbigniew Wrzeński
SITK RP Oddział Gdańsk

Bernard Sławomir Staszkiewicz inżynier budownictwa lądowego urodził się 20.05.1936 r. w Wilnie, zmarł 30.04.2025 r. w Gdańsku. Emeryt.

Wielokrotnie wyróżniony odznaczeniami państwowymi i resortowymi:

- Złoty Krzyż Zasługi - 1974
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski - 1982
- Medal Złoty „Za Długoletnią Służbę” - 2009
- Złota Odznaka SNT - 1997
- Złota Odznaka Honorowa NOT - 1999
- Złota z Diamentem Odznaka Honorowa SITK - 2006
- Godność Członka Honorowego SITK - 2006

- Honorowa Odznaka „Zasłużony dla Kolejnictwa” - 2002
- Srebrna Odznaka Honorowa PIIB - 2008
- Medal Prezydenta Miasta Gdańska (w dowód uznania i szacunku w podziękowaniu za dokonania zawodowe) - 2010
- medal im. Jaworskiego - 1996

Od 01.06.1961 r. członek SITK. Aktywnie działał w organach PIIB, NOT i SNT.

Od 1984 r. do 2010 r. pełnił funkcję wiceprezesa Zarządu Oddziału SITK, rzeczoznawca I stopnia specjalizacji od 1984/87 SITK Oddziału Gdańskiego.

Osiągnięcia w pracy zawodowej:

Mgr inż. Bernard Staszkiewicz pracę zawodową rozpoczął w dniu 01.09.1958 r. w Przedsiębiorstwie PKP i był tam zatrudniony do dnia 30.09.1996 r. w tym najdłużej, bo przez 35 lat w pionie inwestycji Północnej DOKP, gdzie kolejno zajmował stanowiska: kierownika działu robót inż., głównego inżyniera inwesty-

cji, z-cy naczelnika oraz naczelnika Biura Inwestycji, Techniki i Rozwoju. W tym okresie odnotował najważniejsze osiągnięcia zawodowe, uhonorowane uzyskaniem I stopnia specjalizacji zawodowej inżyniera. Koordynował i był osobiście odpowiedzialny za realizację wielu ważnych inwestycji komunikacyjnych na terenie Okręgu jak: elektryfikacja i modernizacja magistrali kolejowej Śląsk-Porty, budowa nowych odcinków linii kolejowych (Bydgoszcz Główna – Bydgoszcz Wschód; Piechcin – Barcin w związku z budową KCW „Kujawy”; 3 i 4 tor na odcinku Zajęczkowo Tczewskie – Pszczółki; 3 tor na odcinku Pruszcz Gdański – Gdańsk Olszyna – Wisła Most; Obwodnica kolejowa w Elblągu), kompleksowa przebudowa i rozbudowa stacji kolejowych Gdańsk Zaspas Towarowa, Gdańsk Olszyna, Gdańsk Port Północny, Stacja Zakładowa Rafinerii Gdańskiej, budowa skrzyżowań dwupoziomowych z drogami publicznymi (wiadukt drogowy w Bydgoszczy, ul. Fordońska; wiadukt drogowy w Grudziądzu, ul. Warszawska; wiadukt drogowy w Pruszczu Gdańskim, ul. Chopina; wiadukt drogowy w Starogardzie Gdańskim, ul. Gdańska) i wiele innych obiektów, które do dziś służą przedsiębiorstwu i gospodarce narodowej, usprawniając komunikację kolejową i drogową.

Realizacja obiektów inwestycyjnych, których budowę kol. B. Staszkievicz koordynował, zawsze wyróżniała się terminowością wykonania, dobrą organizacją budowy i wysoką jakością, za co wielokrotnie był wyróżniany i nagradzany.

Ważnym etapem, który należy odnotować w życiu zawodowym inż. Staszkievicza była prawie 25-letnia działalność w Pracownicy Spółdzielni Mieszkaniowej „Kolejarz” w Gdańsku, gdzie

jako Członek Zarządu walnie przyczynił się do wybudowania ponad 4000 mieszkań spółdzielczych dla pracowników resortu komunikacji w Trójmieście.

Ostatnim etapem działalności zawodowej Kol. B. Staszkievicza było zorganizowanie gdańskiej jednostki Kolejowego Nadzoru Budowlanego w związku z wejściem nowego Prawa budowlanego, w której pracował od 1996 r. do 2002 r. na stanowisku Okręgowego Inspektora Kolejnictwa.

Po zmianie ustawy *Prawo budowlane* podjął pracę w pomorskim Urzędzie Wojewódzkim na stanowisku starszego Inspektora Wojewódzkiego ds. obszarów kolejowych, gdzie był zatrudniony do dnia przejścia na zasłużoną emeryturę i gdzie osiągnął 50 lat nieprzerwanej pracy zawodowej. Przez całe swoje długie życie zawodowe, wykonując wzorowo obowiązki, skutecznie działał społecznie w różnych organizacjach, pełniąc w nich ważne funkcje kierownicze. W SITK działał od 1961 r. Funkcję wiceprezesa pełnił nieprzerwanie od 1987 r. Od chwili powstania był również członkiem Rady Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, gdzie działał w różnych, ważnych komisjach statutowych Izby.

Za swoją aktywną działalność społeczną i zawodową był wielokrotnie odznaczany i wyróżniany. XXIX Zwyczajny Krajowy Zjazd Delegatów SITK nadał w 2006 r. inż. B. Staszkieviczowi godność Członka Honorowego za szczególne zasługi dla Stowarzyszenia.

W 2009 r. Kol. B. Staszkievicz otrzymał Medal za „Długoletnią Służbę”.

ZESPÓŁ USŁUG TECHNICZNYCH

Pomorska Rada Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w Gdańsku

Masz problem natury technicznej?

Zgłoś się do nas!

Dołożymy wszelkich starań by go rozwiązać.

Oferujemy:

- indywidualne podejście, uczciwość, rzetelność i terminowość
- profesjonalną obsługę
- wysoce wykwalifikowanych ekspertów
- **bezpłatną wycenę**

Wykonujemy:

- Ekspertyzy, opinie i orzeczenia, oceny techniczne i odszkodowawcze
- Nadzory inwestorskie
- Inwentaryzacje budowlane lokali, mieszkań i budynków
- Projekty i kosztorysy
- Instrukcje, dokumentacje techniczno-rozruchowe

Zapraszamy do kontaktu:

ekspertyzy@gdansk.enot.pl

tel. 790 731 224

gdansk.enot.pl

Loża Ekspertów

Dyktatura „Arbuzów”

inż. Henryk Jezierski
Publicysta, wydawca

Arbuz jaki jest, każdy widzi. Określenie eko-terrorysty przychodzi trudniej. A szkoda, gdyż to też arbuz, tylko w warstwie mentalnej, charakteryzującej agresywnych osobników, którzy z rękomej troski o planetę i ludzkość uczynili wyjątkowo lukratywny biznes. Na zewnątrz propagandowo zieloni, odwołujący się do społecznej wrażliwości na dobro środowiska w którym żyjemy. Wewnątrz – bolszewicko czerwoni, bezwzględnie i z wykorzystaniem wszelkich metod zmuszający nie tylko do wpłacania na ich konta wielomiliardowego haraczu w formie wymaginowanego „podatku węglowego” ale także takiej transformacji gospodarki, aby hasło „Nie będziesz miał nic i będziesz szczęśliwy” odczuł na własnej skórze każdy mieszkaniec kuli ziemskiej, oczywiście poza samymi pomysłodawcami i realizatorami tej ideologii.

Wdrożony w ramach Unii Europejskiej wspólnotowy rynek uprawnień do emisji dwutlenku węgla (ETS) przyniósł dotychczas jego beneficjentom wpływy przekraczające 400 miliardów euro, które wydrenowano z kieszeni obywateli, płacących więcej za wszystko, co niezbędne do życia - od elektryczności po artykuły konsumpcyjne. A stopień zmniejszenia emisji dwutlenku węgla? Bliski zeru i do przewidzenia przez każdego, kto nie został zacządzony medialną propagandą „arbuzów”. Każdego dnia ponad 600 czynnych wulkanów na świecie wyrzuca w atmosferę więcej gazów cieplarnianych do atmosfery Ziemi niż cały światowy przemysł w ciągu roku. W dodatku – największe potęgi gospodarcze najzwyczajniej „olewają” presję ze strony eko-terrorystów, a Chiny wręcz lawinowo budują nowe kopalnie węgla kamiennego i brunatnego.

Zwłaszcza, że „arbuzom” ciągle ubywa transformacyjnych argumentów. Najbardziej wymowny w ostatnim czasie to blackout w Hiszpanii – kraju, który ze wskaźnikiem 70-procentowego udziału tzw. odnawialnych źródeł energii (OZE) uchodzi za europejskiego prymusa i unijny wzór do naśladowania.

„Ciemność widzę, ciemność!”. To zawołanie, znane polskim widzom z filmu „Seksmisja” w poniedziałek, 28 kwietnia br. mogłoby powtórzyć od 50 do 60 milionów mieszkańców Hiszpanii oraz części Portugalii i Francji. Zatrzymane pociągi, autobusy i tramwaje, zablokowane lotniska, sparaliżowany handel, nieczynne bankomaty, unieruchomione windy, tysiące ton zepsutej żywności w wyłączonych lodówkach i zamrażarkach, wstrzymaną produkcją setek fabryk, w tym Volkswagena, Forda i Iveco... Istny Armagedon z kilkunastoma ofiarami śmiertelnymi i kilkudziesięcioma rannymi oraz łącznymi stratami sięgającymi 4 mld euro.

Co było przyczyną największej katastrofy energetycznej w ostatnich latach? Promujące dyktaturę „arbuzów” media ujęły to wyjątkowo delikatnie. Stwierdziły mianowicie, że za awarię może odpowiadać zbyt mała moc stabilnych źródeł elektroenergetycznych. Po pierwsze – nie może, tylko odpowiada. Po drugie – owe „stabilne” źródła to po prostu elektrownie zasilane nie słońcem lub wiatrem lecz węglem, gazem oraz uranem.

W Polsce OZE zapewniają ledwie 17 procent całości dostarczanej mocy, lecz i tyle wystarcza, aby stwarzać nieznane wcześniej problemy. W jeden z majowych - akurat słonecznych - dni, spiker publicznego radia zaapelował do słuchaczy o możliwie szybkie skonsumowanie nadmiaru panelowej mocy. Już chciałem wziąć ze sobą na plażę w Sobieszewie 2-kilowatowy grzejnik, ale nie miałem pewności, czy znajdę czynną budkę ratowników, a w niej kontakt z podłącznikiem.

Żarty na bok, bowiem „arbuzy” zdecydowanie nie żartują. Aktualnie promują morskie farmy wiatrowe na Bałtyku, mające znacząco wesprzeć pogoń naszej energetyki za wspomnianą Hiszpanią, z blackoutami włącznie. I na nic zda się w tym wypadku argument, w postaci działań sąsiadów nam najbliższych – oczywiście tylko w sensie geograficznym – czyli Niemców. Nie tylko wyłączyli z eksploatacji swoją pierwszą farmę „Alpha Ventus” na Morzu Północnym, jako deficytową z powodu zbyt małych dopłat ze strony państwa, ale także rozbierają wiatraki na lądzie, a zwolnione miejsce przeznaczają pod... kopalnie węgla brunatnego.

Nas jednak od wizji łapania wiatru na morzu jakoś nie odwodzą. Wprost przeciwnie – mobilizują wszystkimi środkami, z liczną agenturą wpływu włącznie. Wszak trzeba gdzieś wypchnąć blisko 20 tys. turbin wiatrowych, wyprodukowanych przez ponad 100 niemieckich firm, na czele z takimi jak: Enercon, Nordex,

REpower, DeWind i Tacke. Dla polskojęzycznych ekoterrorystów OZE oznacza Odnawialne Źródła Energii, dla Niemców natomiast - Odnawialne Źródła Euro. Można powiedzieć: geszeft jak się patrzy.

Aktualnie nie ma droższej energii, niż uzyskiwana z morskich farm wiatrowych. Wspomniane wcześniej dotacje budżetowe dla farm niemieckich to jednoznaczny dowód na potwierdzenie tej oczywistości. Czy POPiS-owe rządy są aż tak nierozgarnięte, czy po prostu świadomie, z premedytacją i bynajmniej nie bezinteresownie chcą wydymać z wiatrem kolejne miliardy złotych z budżetu, którego deficyt ma wynieść w tym roku 288 mld. zł, a całkowite zadłużenie Skarbu Państwa dobić do okrągłych 2 bilionów złotych?

Na zakończenie wymowna puenta. W dniach 16 i 17 czerwca br. Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku było miejscem Ogólnopolskiego Szczytu Energetycznego pod jakże szczytnym hasłem: „Bezpieczeństwo Energetyczne Europy – Rewizja Europejskiej Polityki Energetycznej”. Akredytowałem się na to wydarzenie, licząc na jakiś promyk nadziei w postaci rewizji dotychczasowej ekspansji, by nie rzecz – agresji „arbuzów”, dążących do rozszerzenia kwietniowego kataklizmu w Hiszpanii na inne kraje UE, Polski mnie wyłączając.

Nic z tych rzeczy. Już program szczytu pobrany wraz z dziennikarskim identyfikatorem pozbawiał jakichkolwiek zdroworozsądkowych oczekiwań. Na jego wewnętrznych okładkach doliczyłem się:

- 11 „głównych patronów honorowych”, w tym sześciu ministrów na czele z Ministerstwem Rolnictwa, walczącym ponoc z „Zielonym Ładem” oraz ambasad Francji i Danii, akurat państw mających szczególne zasługi w utrudnianiu dostępu polskich rolników do takich samych preferencji unijnych, jakie są udziałem ich francuskich i duńskich kolegów,
- 50 „patronów honorowych”, w części ukrytych za skrótami typu PRIMEW, FOEEiG, IGGB, PIIT oraz innych, których łączy przemożna chęć uczestnictwa w ewentualnym podziale „zielonych” fruktów,
- 24 „partnerów” z tak egzotycznymi jak dobijane przez ekoterrorystów Lasy Państwowe czy kopalnia Bogdanka.
- 35 „partnerów medialnych”, próbujących połączyć obowiązek informowania swoich odbiorców z realizowaniem wytycznych („wicie, rozumiecie”) płynących ze szczytów POPiS-owej władzy.

Optylizmem nie napawał również program wystąpień licznych panelistów. Już same tytuły ich referatów wykluczały jakiekolwiek wystąpienia podważające sens wdrażania „Europejskiego Zielonego Ładu”, a tym bardziej budowy morskich farm wiatrowych na Bałtyku. Wprost przeciwnie. Dominowała proekologiczna bezrefleksyjna wazelina oraz nawoływanie do przyspieszenia

tempa budowy wspólnego rynku energii i wspólnej polityki zakupowej (wiadomo pod czym przewodnictwem). Niczym rodzyńki w arbuzowym zakalcu udało się wyłuskać takie tematy jak choćby system ochrony odbiorców przed wzrostem cen energii.

Ostatecznym impulsem do rezygnacji z poświęcenia kilkunastu godzin na wysłuchiwanie argumentów o potrzebie konsekwentnego realizowania scenariusza, który na własnej skórze odczuło ponad 50 mln Hiszpanów i Portugalczyków okazało się dla mnie wystąpienie Agnieszki Pomaski. Posłanka Platformy Obywatelskiej znana jest młodszym zwolennikom tej partii jako członek sztabu wyborczego Rafała Trzaskowskiego o znaczącej roli w doprowadzeniu do jego niedawnej klęski. Ja natomiast z racji wieku pamiętam ww. prelegentkę – magistra politologii z zawodu – jako osobę, która zaczynała swoją polityczną karierę od noszenia teczek za niesławnej pamięci posłem Sławomirem Nowakiem, który z kolei nosił teczkę za Donaldem Tuskiem. Nie wydaje mi się, aby były to kompetencje wystarczające do racjonalnego - opartego na faktach, a nie nakazach płynących z Brukseli czyli Berlina - przekonywania o potrzebie wydawania miliardów złotych na niemieckie turbiny gwarantujące najdroższy prąd dla polskich odbiorców.

Rychło opuściłem zatem salę konferencyjną MIIŚw, a po powrocie do domu rozpocząłem przygotowania do blackoutu w wersji polskiej. Zaczęło się od sprawdzenia przenośnego generatora marki Yamaha o mocy 1000 W, kupionego w ubiegłym stuleciu na potrzeby rodzinnego teamu motocrossowego. Choć wiekowy, dokładnie 32-letni, odpalił po kilku próbach. Jeszcze kilka drobnych inwestycji i kolejne poczynania „arbuzów” obserwował będę ze stoickim spokojem człowieka świadomego do czego może doprowadzić techniczno-ekonomiczny debilizm.

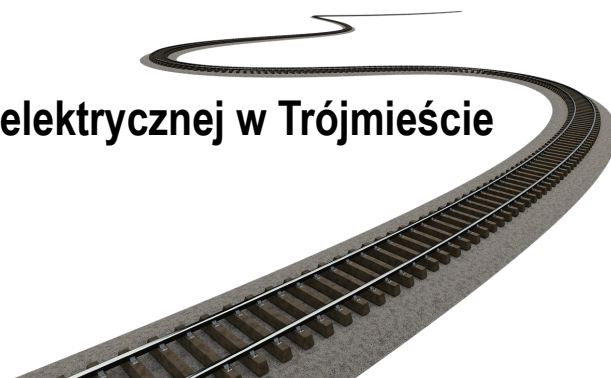
Fot: ze zbiorów autora; Ogólnopolski Szczyt Energetyczny

inż. Henryk Jezierski - Publicysta, wydawca
Absolwent Wydziału Elektroniki Politechniki Gdańskiej i Technikum Łączności w Gdańsku, członek SEP od 1973 roku. Po przejściu na inżynierską emeryturę (2018) koncentruje się na działalności publicystycznej i społecznej.

Z dziejów kolei na Pomorzu Gdańskim

Część 4 - Lata 1958-1976: Rozwój kolei elektrycznej w Trójmieście

dr Piotr Wulgaris
Prezes
SITK RP Oddział Gdańsk

Okres od chwili wjazdu pierwszego pociągu elektrycznego na Stację Wejherowo do początków epoki gierkowskiej nie przyniósł zmian technologicznych godnych odnotowania. Bez względu jednak należy zaznaczyć, iż na liniach z Gdańska do Wejherowa oraz Nowego Portu odnotowywano systematyczny i trwały wzrost przewozów. Już w 1953 z żółto-niebieskich pociągów elektrycznych skorzystało 22 miliony pasażerów, a w 1959 roku przejechało nimi aż 50 mln osób¹. W 1962 roku zwiększono częstotliwość kursowania pociągów w szczycie do 7,5 minuty (poza szczytem co 15 min). Dzięki uruchomieniu w marcu 1968 roku samoczynnej blokady liniowej na odcinku Gdańsk – Gdynia, możliwe było kursowanie pociągów co 6 minut; nastąpiło to w 1970 roku, już po zmianie napięcia na odcinku „wejherowskim”, dzięki odzyskaniu części taboru obsługującego dotąd odcinek Gdynia Stocznia – Wejherowo².

Dynamiczny rozwój przewozów pasażerskich możliwy był dzięki świetnej dostępności przestrzennej i wysokiej częstotliwości kursowania z jednej strony, zaś z drugiej strony okres elektryfikacji kolei w rejonie Wybrzeża pokrył się z dynamicznym wzrostem potencjału gospodarczego tego regionu.

Biorąc pod uwagę niezmienną, a nawet nieznacznie spadkową (z uwagi na wypadki, awarie i zużycie) liczbę używanych na SKM zespołów trakcyjnych, w zestawieniu z dużą dynamiką wzrostu liczby przewożonych pasażerów, komfort podróży – pomimo systematycznej poprawy częstotliwości kursowania – musiał siłą rzeczy się pogarszać. Coraz bardziej oczekiwana i niezbędna stawała się elektryfikacja linii znormalizowanym napięciem 3 kV. Ta zaś dotarła na Wybrzeże Gdańskie dopiero w 1969 roku – od strony Tczewa³.

Zmiana napięcia zasilania nastąpiła dwuetapowo. Pierwszym odcinkiem, zasilanym napięciem 3 kV DC, był odcinek Gdynia Stocznia – Wejherowo. Przełączenia napięcia dokonano w dniu 19 października 1969r⁴. W roku 1970 wdrożono kursowanie pociągów SKM z częstotliwością szczytową co 6 minut. Było to możliwe dzięki uruchomieniu w marcu 1968 roku samoczynnej blokady liniowej na odcinku Gdańsk – Gdynia, a także odzyskaniu na skutek zmiany napięcia części taboru, obsługującego wcześniej odcinek Gdańsk Stocznia – Wejherowo. Był to jednak kres możliwości technicznych SKM, zwłaszcza taboru, który ulegał częstym awariom. Zmęczeniowe pęknięcia ram wóz-

ków były nawet przyczyną poważnych wypadków. Ciągły wzrost przewozów, które około 1970 roku przekroczyły 100 mln osób, wymagał wprowadzenia nowego taboru o większej pojemności i lepszych parametrach ruchowych. Zdecydowano, że do obsługi szybkiej kolei miejskiej w Trójmieście po unifikacji napięcia, skierowany zostanie tabor serii EN57. W związku z powyższym, praktycznie cała roczna produkcja pojazdów tej serii ówczesnej fabryki Pafawag we Wrocławiu, została skierowana do Elektrowozowni Gdynia Chylonia – około 90 sztuk. Tabor, ze względu na brak miejsca na stacji postojowej, skierowany został czasowo do innych lokomotywni na terenie całego kraju. Na dzień unifikacji został ściągnięty do Trójmiasta. Zakładano, że praca przewozowa realizowana w tym okresie, wymagać będzie zestawienia składów pociągu szybkiej kolei miejskiej z trzech elektrycznych zespołów trakcyjnych. Ponieważ ten rodzaj taboru był zaprojektowany przede wszystkim do obsługi pociągów regionalnych, założono, że w obsłudze relacji SKM będzie kursował z wyłączonymi, pozamykanymi toaletami, a stopnie wejściowe normalnie przystosowane do obsługi niskich peronów zostaną przystosowane do peronów o wysokości 96 cm. Osiągnięto to poprzez dodanie trzeciego stopnia praktycznie na wysokości podłogi. Założenie, że pociągi Szybkiej Kolei Miejskiej będą kursowały w zestawieniu 3 elektrycznych zespołów trakcyjnych (9 wagonów) spowodowało przed unifikacją także konieczność wydłużenia praktycznie wszystkich peronów SKM o około 40 m na odcinku Gdańsk Gł. – Gdynia Gł. Sprawa w niektórych lokalizacjach nie była taka prosta, np. w Gdyni Gł. wiązało się to z koniecznością wyburzenia byłej nieczynnej nastawni dysponującej, zlokalizowanej w okolicy wiaduktu nad ulicą Podjazd. Wówczas również wykonano dodatkowe schody prowadzące na nowo powstałą część peronu z dworca podmiejskiego. Natomiast w Gdańsku Głównym na obecnym peronie 3 powstała nienaturalnie wąska końcówka, licząca około metra szerokości. Kolejnym elementem przygotowań do unifikacji napięcia było przystosowanie całego systemu zasilania trakcyjnego SKM. Ponadto, założenie wprowadzenia do obsługi elektrycznych zespołów trakcyjnych serii EW58 o znacznie większej mocy, spowodowało konieczność zapewnienia niezawodnego dostarczenia dużej mocy do sieci trakcyjnej. W tym celu w roku 1976 zrealizowano budowę trzech nowych

podstacji trakcyjnych – w Gdańsku Wrzeszczu, Sopocie Wyścigach i Gdyni Cisowej. Kolejnym dużym placem budowy na Szybkiej Kolei Miejskiej stał się teren na granicy miasta Gdyni w Gdyni Cisowej. W pierwszej fazie rusza budowa torów postojowo-zjazdowych. Powstała infrastruktura dodatkowego połączenia stacji Gdynia Chylonia z budującą się stacją postojową w Gdyni Cisowej. Przebudowie ulega także stacja postojowa na Leszczynkach, powstaje tor łączący rejon GP – stacje postojową, ze stacją Gdynia Chylonia. Połączenie to ma na celu skrócenie drogi przejazdu taboru w czasie, gdy już zacznie funkcjonować stacja Gdynia Cisowa, a nadal będzie działać hala naprawcza na stacji Gdynia Postojowa. Tor, ze względu na dużą różnicę wysokości posiada ponad 20 ‰ pochylenia. Innym ciekawym elementem rozbudowy infrastruktury w tym rejonie, jest fakt budowy toru z Gdyni Chyloni w kierunku przystanku Gdynia Leszczynki na terenie zarezerwowanym pod koncepcję budowy trzeciego toru z Gdyni Gł. do Gdyni Chyloni. Tor zakończony został na wysokości ówczesnego przejazdu drogowego przed peronem przystanku Gdynia Leszczynki. Tuż obok budynku strażnicy przejazdowej powstał prowizoryczny kilku metrowy peron z desek. Budowa toru i peronu posłużyła do uruchamiania pociągu służbowego, łączącego Elektrowozownie Gdynia Chylonia z budującą się stacją Gdynia Cisowa. Połączenie realizowane było wagonem motorowym serii SN61.

Aż do 1976 roku napięcie 800 V funkcjonowało na odcinku Gdańsk Gł. – Gdynia Stocznia. W Gdyni Stoczni odbywała się przesiadka do pojazdów serii EN57 (o napięciu 3 kV), z których zestawione były pociągi jadące dalej do Wejherowa. W Gdyni Stoczni otwarto też prowizoryczny posterunek rewizji technicznej taboru. Choć EN57 powoli przejmujące obsługę ruchu aglomeracyjnego SKM formalnie stacjonowały w MDe (Elektrowozowni) Gdynia Chylonia – mieszczącej się nawiasem mówiąc nie na stacji w Gdyni Chyloni, lecz w warsztatach, zlokalizowanych na stacji Gdynia Główna Postojowa, leżącej w rejonie przystanku Gdynia-Leszczynki – to ich faktyczne utrzymanie odbywało się na trzech torach, wydzielonych w rejonie Gdyni Stoczni.

Warto w tym miejscu wspomnieć, że mimo przygotowywanych zmian systemu zasilania, ZNTK kontynuowały naprawy okresowe jednostek poniemieckich; ostatnia z nich, EW90-20, opuściła ZNTK Gdańsk dopiero 30.11.1976 r. Z perspektywy czasu wydaje się to marnotrawstwem, jednak pamiętajmy, że ruch pociągów musiał być prowadzony bez ograniczeń do ostatniego dnia, liczono się też z możliwością „poślizgu”⁵.

Prace przygotowawcze do unifikacji napięcia zakończono w roku 1976, choć praktycznie do końca roku nie było wiadomo, czy wszystkie terminy będą dochowane. Termin likwidacji napięcia 800 V wielokrotnie przesuwano, ale na początku grudnia określono, że dniem unifikacji napięcia w Trójmieście będzie

noc z 19 na 20 grudnia 1976 roku. Ostatni tydzień przed unifikacją, pociągi SKM prowadzone są trakcją elektryczną. W wielu miejscach trwają prace, związane ze zmianą punktów zasilania sieci trakcyjnej, podłączane są kable z nowych podstacji trakcyjnych. Zakłócenia w kursowaniu pociągów są duże. W prasie lokalnej podawane są informacje o zmianach w częstotliwości pociągów Szybkiej Kolei Miejskiej. Komunikacja miejska uruchamia dodatkowe połączenia pomiędzy Gdańskiem a Gdynią, natomiast Państwowa Komunikacja Samochodowa wspomaga kolej na odcinku Gdynia – Wejherowo. Szczególnie ma to znaczenie w przeddzień unifikacji – niedzielę 19 grudnia, gdyż w tym dniu ruch pociągów na torach SKM został całkowicie zawieszony. Związane to było z licznymi pracami towarzyszącymi unifikacji. Wcześniej, bo już 17 grudnia 1976r., pociągi SKM jadące z Wejherowa nie dojeżdżały już do Gdyni Stoczni (tam trwały ostatnie prace związane z przełączaniem napięcia na stacji Gdynia Główna), lecz kończyły bieg w Gdyni Wzgórzu Nowotki. Największy front robót koncentruje się na przystanku Gdynia Stocznia. Tutaj do wykonania są prace związane z przebudową układu torowego, urządzenia sterowania ruchem kolejowym oraz sieć trakcyjna. To tutaj przez 7 lat pociągi Szybkiej Kolei Miejskiej 800 V z Gdańska kończyły bieg i po drugiej stronie peronu oczekiwał pociąg SKM do Wejherowa, czy ewentualnie do Gdyni Chyloni lub Rumii. Prace utrudnia dość niska temperatura, ale muszą się skończyć tuż po północy. Około godziny 4 zostaje załączone napięcie 3000 V, a o 4:16 z Gdańska Głównego rusza pierwszy pociąg do Wejherowa. Wcześniej, bo o godz. 1:37 przyjechał do przystanku Gdynia Wzgórze Nowotki ostatni pociąg zestawiony z „modraków”. Swoją ostatnią trasę do Gdańska wykonał potem już bez pasażerów. Znak czasu dokonał się. Cały system trójmiejskiej SKM zasilany jest już prądem stałym 3 kV. Niestety, te chwile wyętej uwagi i wysiłku trójmiejskich kolejarzy dodatkowo zostają zakłócone wypadkiem, do którego doszło w dniu 19 grudnia 1976 o godz. 17:15 na torach dalekobieżnych między stacją Gdynia Orłowo, a Gdynią Główną Osobową. Mniej więcej na wysokości przystanku osobowego, wówczas jeszcze Gdynia Wzgórze Nowotki, jadący z Gdańska dodatkowy pociąg elektryczny, uruchomiony w związku z wstrzymaniem ruchu na torach SKM, najechał na tył jadącego w tym samym kierunku pociągu towarowego, uderzając w końcowy wagon cysternę. W wyniku zderzenia nastąpiło spiętrzenie jednego członu pociągu elektrycznego. W wypadku ponieśli śmierć maszynista i kierownik pociągu SKM, 7 osób odniosło lżejsze obrażenia i po udzieleniu pomocy opuściło szpital. Trwającą całą noc akcję usuwania skutków katastrofy utrudniała wyciekająca z rozbitej cysterny benzyna. Przyczyną wypadku było przejechanie samoczynnego semafora odstępowego i niezachowanie ostrożności na zajętych przez pociąg towarowy odstępie przed semaforami wjazdowymi na stację

Gdynia Główna Osobowa.

Skierowane do obsługi SKM ezt serii EN57 nie były typowymi pojazdami do obsługi kolejowych przewozów aglomeracyjnych. Dysponowały zbyt małym przyspieszeniem, a niewielka liczba drzwi utrudniała wymianę pasażerów. Pod koniec lat 60. opracowano więc koncepcję nowego zespołu trakcyjnego serii EW58, którego parametry miały odpowiadać warunkom ruchu w aglomeracji Trójmiasta i w węźle warszawskim. Pierwszy ezt serii EW58 był gotowy jednak dopiero w czerwcu 1974 roku. Trzy prototypowe jednostki odbywały próby na odcinkach do Nowego Portu i Wejherowa jeszcze przed unifikacją zasilania na SKM⁶. „Modraki” odeszły wprawdzie do historii, ale nawet teraz można je spotkać (po odpowiednich przeróbkach rzecz jasna) w czynnej służbie jako część taboru tzw. „pociągów sieciowych”, eksploatowanych przez Spółkę PKP Energetyka S.A. Jeden z pojazdów znalazł się nawet w parku pojazdów technicznych byłego Przedsiębiorstwa Materiałów Podsadzkowych Przemysłu Węglowego na Górnym Śląsku. Jeden z pojazdów EW90 o numerze 12 dzięki staraniu miłośników kolei wszedł w zasób taboru historycznego, eksponowanego w muzeum kolejnictwa w Kościerzynie. Niestety – nie zachował się żaden oryginalny, kompletny egzemplarz taboru serii EW91 i EW92.

W roku 1978 Lokomotywnia Gdynia Chylonia dysponowała już 7 jednostkami EW58. Do 1980 r. planowana była całkowita wymiana taboru. W praktyce słabością EW 58 okazały się częste uszkodzenia elektronicznego układu hamulca elektrodynamicznego, za długa droga przy hamowaniu elektropneumatycznym, wadliwe osadzenie wirników wentylatorów silników trakcyjnych. Ogólnie rzecz biorąc, zastosowane rozwiązania układów elektrycznych i mechanicznych nie zapewniały bezawaryjnej eksploatacji jednostek.

Trzeba jednak podkreślić, że hamowanie elektrodynamiczne zastosowano wtedy po raz pierwszy w taborze produkcji krajowej⁷. Jako ciekawostkę można wskazać, iż na jednostkach serii EW58 planowano zainstalować klimatyzację przedziału pasa-

żerskiego, co nawet dziś może wzbudzać uzasadnione zdumienie, wręcz niedowierzanie.

W latach 1989-99 stracono – głównie w wyniku pożarów – aż 15 tego typu jednostek. W 2001 roku spłonęły dwa człony EW58-016. Pozostałych siedem jeździło jeszcze do 2012 roku, choć po 2011 obsługiwały już tylko mecze.

EW58 miały potencjał stać się jednostkami najlepiej nadającymi się do ruchu podmiejskiego o dużej gęstości przystanków i sporym zagęszczeniu ruchu. Niestety, ich awaryjność, duże zużycie prądu spowodowane zastosowaniem ośmiu silników o rozruchu oporowym oraz niedostosowanie bazy serwisowej do stopnia zaawansowania jednostki spowodowały, że ta seria już nie jeździ. Szkoda, bo na jej bazie mogły powstać jednostki niskopodłogowe, obsługujące ruch nie tylko podmiejski, ale i regionalny.

Na bazie doświadczeń z EW58 powstały dwie prototypowe jednostki EW60, które miały więcej szczęścia od ich starszych „siostr” i po dwóch modernizacjach nadal jeżdżą – ale nie w Gdańsku, tylko w Kolejach Mazowieckich.

1. Gawek R., Kalinowski F., Kola R., Krempleski E., Pawłowski J., Wilimberg St., 75 lat Północnego Okręgu Kolei Państwowych w Gdańsku 1921-1996, Gdańsk 1996, s. 133
2. Ibid.
3. Z dziejów Szybkiej Kolei Miejskiej... Rdz. 3 „Wielka modernizacja” Szewmin Ł., s. 41
4. 50 lat elektryfikacji PKP. Praca zbiorowa. WKiŁ Warszawa 1989, s. 113
5. Terczyński P., 50 lat SKM, Świat Kolei Nr 3/2001
6. Terczyński P. 50 lat SKM, Świat Kolei Nr 3/2001.
7. Gawek R., Kalinowski F., Kola R., Krempleski E., Pawłowski J., Wilimberg St., 75 lat Północnego Okręgu Kolei Państwowych w Gdańsku 1921-1996, Gdańsk 1996, s. 145

Fot: Pixabay

Półka z książkami

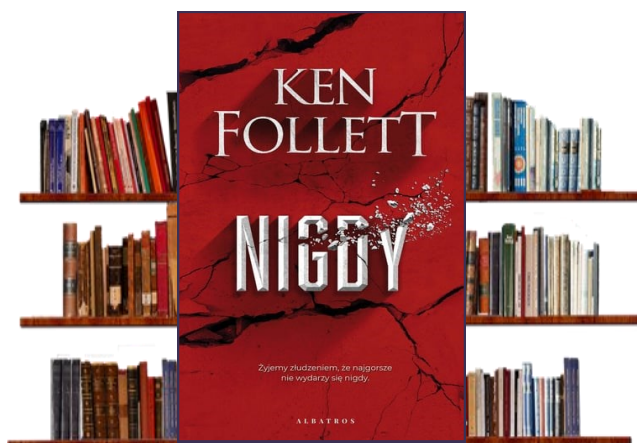
Waldemar Cezary Zieliński
Dyrektor Biura
PR FSNT NOT w Gdańsku

NIGDY

Ken Follet

Wydawnictwo Albatros

Wydanie I, 2021

Na okres wakacyjny proponujemy czytelnikom świetny thriller polityczny, będący w istocie scenariuszem doprowadzenia świata na skraj wojny jądrowej, której przyczyną może być z pozoru mało istotne wydarzenie, które miało miejsce w najmniej spodziewanym miejscu: w sercu Sahary. Mamy tutaj wszystkie cechy klasycznego efektu motyla, gdzie drobne wydarzenie doprowadza do niewyobrażalnych, katastrofalnych skutków o rozmiarach ogólnosiato- wych.

Akcja powieści rozgrywa się w kilku państwach afrykańskich na terenie Sahary oraz w gabinetach prezydentów Stanów Zjednoczonych, Chin, Korei Północnej i Południowej, oraz Francji.

Główni aktorzy – dramatis personae – to Tamara Levit, która wstąpiła do CIA ze szlachetnych pobudek. Z całego serca wierzyła w wolność, demokrację i sprawiedliwość i wiedziała, że o te sprawy, które najbardziej ceniła, trzeba walczyć. Sahara, dorównująca wielkością Stanom Zjednoczonym jest terenem działania Tamary. Tutaj, w Afryce Północnej, amerykańskie siły walczą z fanatycznymi terrorystami, siejącymi strach i stosującymi przemoc. Uzbrojone gangi powiązane z Państwem Islamskim mordują, porywają i gwałcą Afrykanów, których wyznanie lub pochodzenie nie spotyka się z aprobatą fundamentalistycznych watażków. Tamara współpracuje z Tabdarem Sadoul „Tabem”, teoretycznie pracownikiem misji Unii Europejskiej w Ndżamenie, w rzeczywistości oficerem DGSE (Direction generale de la securite exterieure), francuskim odpowiednikiem CIA. Relacje osobiste tych dwojga agentów, będących pracownikami wywiadów różnych państw, w miarę rozwoju akcji staną się coraz bardziej nasycone emocjami i coraz silniejsze uczucia będą towarzyszyć ich przygodom.

Autor zajmuje się również kwestiami migracyjnymi. W sposób sugestywny opisuje podróż młodej Afrykanki przez Saharę, aby zapewnić bezpieczną przyszłość swemu dziecku w Europie. Opisy tej podróży dostarczą czytelnikowi wiele wzruszeń i doznań.

Amerykańskie siły specjalne sprzymierzone z francuskimi wojskami mają za zadanie niszczenie obozów terrorystów, gdy tylko potrafią je znaleźć. Jednemu z takich oddziałów, złożonemu z połączonych sił amerykańskiego i francuskiego wywiadu udało się

zniszczyć obóz, należący do Państwa Islamskiego Wielkiej Sahary (ISGS). Przywódcą ISGS jest jeden z najgorszych masowych morderców współczesności i jest znany jako Al-Farabi. Nazywany jest Afgańczykiem, ponieważ był weteranem wojny w Afganistanie, odwiedzał zbuntowaną chińską prowincję Sinciang i walczył o autonomię Ujgurów, której członkowie w większości byli muzułmanami.

W rewanżu za zniszczenie obozu dżihadystów spod znaku ISGS urządzają zasadzkę na moście N'Gueli, który znajduje się na rzece Logon oddzielającej Czad od Kamerunu. Zamachowcy używali broni pochodzącej z Chin i Korei Północnej. W wyniku tej zasadzki z rąk dżihadystów ginie żołnierz amerykański.

Martwy Amerykanin to świadectwo triumfu, martwy terrorysta to męczennik, który pójdzie do nieba. Dlatego ciągle znajduje się mnóstwo ochotników do walki z wrogiem, jakim jest Ameryka. Jednak śmierć amerykańskiego żołnierza wymaga stanowczej reakcji Stanów Zjednoczonych.

Amerykanie chcą rezolucji ONZ potępiającej handel bronią i rozpoczynając akcję dyplomatyczną wśród afrykańskich państw, aby poparły Stany Zjednoczone w jej uchwaleniu. Wiadomym bowiem jest, że takie kraje jak Niemcy i Wielka Brytania jak zwykle poprą USA, podczas gdy inne, jak Korea Północna czy Iran z pewnością się jej przeciwstawia. Ostateczny wynik zależy od wielu niezaangażowanych państw. Jednakże Chiny również podejmują akcję dyplomatyczną, mającą na celu przekonanie afrykańskich przywódców, aby nie popierali Stanów Zjednoczonych w tej rezolucji. A inwestując w Afryce miliardy dolarów, jak chociażby na największe przedsięwzięcie na świecie, polegające na budowie kanału o długości dwóch i pół tysiąca kilometrów, który łączyłby rzekę Kongo z jeziorem Czad, Chińczycy są bardziej przekonujący niż Amerykanie.

Czad prowadzi potajemnie interesy z Koreą Północną i sprzedaje jej ropę. Na wschodzie Czadu są obozy uchodźców z Sudanu, co doprowadza rząd Sudanu do wściekłości, który oskarża Czad o udzielanie schronienia powstańcom i wykorzystując tę wymówkę wysyła swoje wojska na teren sąsiada, aby wychwytywać ucieki-

nierów.

Rząd Czadu wysuwa podobne oskarżenia pod adresem Sudanu. Chińska broń, dostarczana sudańskiej armii, trafia w ręce zbuntowanych Czadyjczyków, takich, jak Unia Sił na rzecz Demokracji i Rozwoju.

Te wzajemne oskarżenia powodują nieustanne niepokoje na granicy. Przywódca Czadu obarcza Sudan winą za zabicie amerykańskiego kaprala Ackermana i uważa, że incydent na moście N'Gueli był częścią szeroko zakrojonego planu Sudańczyków, którzy sponsorują terroryzm na terenie całego Sahelu.

Zatem Sudan prosi swego sojusznika, Egipt, o przysłanie wojsk, które mogłyby pomóc w walce z czadyjską agresją. Dla odmiany, Czad prosi Francję, aby podwoiła swoje siły w tym rejonie. Francuzom zależy na terytorialnej integralności Czadu, bo pod piaskami tego kraju kryją się miliardy baryłek ropy, a znaczna ich część należy do francuskiej firmy Total.

Scenariusz może wyglądać następująco: francuskie i egipskie wojska stają naprzeciwko siebie wzdłuż czadyjsko-sudańskiej granicy i czekają na działania przeciwnika. W następnym ruchu Sudan i Egipt mogą poprosić o wsparcie Chin i jest wielce prawdopodobne, że Pekin może na to przystać. Wtedy Francja i Czad poproszą o pomoc Stany Zjednoczone, które są sprzymierzeńcem Francji w NATO i trudno będzie Stanom odmówić.

Podjęta przez Panią Prezydent Stanów Zjednoczonych akcja dyplomatyczna doprowadza do utworzenia po obu stronach granicy Czadu i Sudanu dziesięciokilometrowej strefy buforowej. Dzięki temu obie armie będzie dzielić strefa o szerokości dwudziestu kilometrów, co zapobiegnie przypadkowej prowokacji.

Jednakże utworzenie tej strefy buforowej nie zatrzymało działań podejmowanych przez zwaśnione strony.

Z punktu widzenia prezydenta Stanów Zjednoczonych, w przeciągu dwóch miesięcy od dnia zabicia amerykańskiego żołnierza podjęte zostały działania, które zapobiegły wojnie na granicy Czadu i Sudanu. Ameryka próbowała przekonać różne kraje, żeby nie sprzedawały broni terrorystom, odpuszczono Chińczykom zatopienie wietnamskiego statku. Zniszczone zostały obozy ISGS na Saharze. Stany Zjednoczone powstrzymały się od inwazji na Koreę Północną.

Jednak z punktu widzenia prezydenta Chin sytuacja wyglądała zgoła odmiennie. W ciągu dwóch miesięcy nastąpiły coraz gwałtowniejsze ataki na Chiny. Najpierw Stany Zjednoczone zastrzyły sankcje przeciwko Korei Północnej, co doprowadziło do kryzysu gospodarczego i buntu ultranacjonalistów w tym kraju. Potem dron amerykański zabił ponad stu obywateli chińskich w Port Sudanie. Następnie przyłapano amerykańskich geologów, ukrywających się na pokładzie wietnamskiego statku, który poszukiwał ropy naftowej w obrębie chińskich wód terytorialnych. Najbliższy chiński sojusznik, jakim jest Korea Północna, został zaatakowany południowokoreańskimi pociskami, a następnie amerykańskimi samolotami, okrętami i pociskami. Dokonano również inwazji lądowej na ten kraj, a także wyspy uznane za terytorium Chin, zostały zajęte przez japońskich żołnierzy.

Po raz pierwszy w trakcie tego kryzysu zajęto chińskie terytorium i Chiny muszą położyć temu kres. Chińska reakcja powinna równoważyć yin i yang. Musimy być silni, ale nie lekkomyślni, powściągliwi ale nie słabi, mówi do swoich podwładnych Prezydent Chin Chen. Zadaje również istotne pytanie – jak dokonać odwetu, nie eskalując napięcia.

Największą sztuką jest pokonanie wroga bez walki. Tak mówił Sun Zi, autor Sztuki Wojennej, najstarszego na świecie podręcznika taktycznego.

Jak sytuacja będzie się dalej rozwijać i czym się skończy, czytelnik zostanie zaznajomiony na kolejnych stronach tej niezwykle zajmującej w napięciu powieści.

Chińskie przysłowie mówi: „Zemsta to danie, które najlepiej smakuje na zimno”

Ken Follet w swej książce do opisu aktualnie rozwijającego się konfliktu używa systemu DEFCON (Defence Condition). Jest to system stanów gotowości używany przez siły zbrojne Stanów Zjednoczonych do określenia poziomu gotowości bojowej w zależności od zagrożenia zewnętrznego. Poziom najniższy to DEFCON 5 – „Najniższy Stan Gotowości”, DEFCON 4 to „Podwyższona Gotowość” – zwiększona działalność wywiadu i wzmocnione środki bezpieczeństwa; DEFCON 3 to „Podwyższenie Gotowości Bojowej” – siły powietrzne USA gotowe do mobilizacji w 15 minut; DEFCON 2 oznacza „O Krok Od Wojny Atomowej” i DEFCON 1: „Wojna Nuklearna Jest Nieunikniona Lub Już Się Zaczęła”.

Czy prezydent Stanów Zjednoczonych zarządzi wprowadzenie stanu DEFCON 1 - czytelnik znajdzie odpowiedź na stronach tej niezwykle realistycznej opowieści.

Aktualnie na świecie dziewięć państw posiada broń jądrową. Pięć z nich to tak zwane „państwa nuklearne”, do których zaliczają się Stany Zjednoczone, Rosja, Wielka Brytania, Francja i Chiny, będące członkami Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (Non Proliferation Treaty), zawartego w 1970 roku. Jednak trzy państwa nie wzięły w nim udziału i przeprowadzały testy jądrowe. Należą do nich: Indie, Pakistan i Korea Północna. Nieoficjalnym posiadaczem broni jądrowej jest także Izrael.

W 2025 roku na świecie w posiadaniu tych dziewięciu państw znajduje się 9 614 głowic jądrowych.

W świetle aktualnie trwających na świecie konfliktów, książka ta z pewnością dostarczy czytelnikowi wielu informacji, wyjaśniających sposób podejścia gremiów kierowniczych państw do rozwiązywania konfliktów, grożących rozpoczęciem lub eskalacją działań wojennych.

Wartym podkreślenia jest fakt, że autor nie przewidział na żadnym etapie rozwoju konfliktu zaangażowania dla sił zbrojnych czy arsenału jądrowego Rosji. Wygląda na to, że zarówno Rosja jak i Europa nie będą uczestnikami rozwiązywania konfliktów światowych, pomimo posiadania arsenałów jądrowych. Czy „niestety”, czy „na szczęście” - pozostawiam to do oceny czytelnika.

Z naszego punktu widzenia - to wszystko może nawet być optymistyczne.

Jakość w Pomorskim

Gala Finałowa XXVII Edycji Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości oraz Konferencja „Jakość i Innowacje w Rozwoju Pomorza – 2025”

mgr inż. Paulina Orłowska

Sekretarz Kapituły

Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości

Od 1997 roku Pomorską Nagrodę Jakości otrzymują podmioty, prezentujące swoje zaangażowanie w zarządzaniu jakością, którego idea stanowi fundament ciągłego doskonalenia, innowacyjności i zrównoważonego rozwoju. 19 maja 2025 r. w Domu Technika NOT w Gdańsku po raz 27 odbyło się uroczyste wręczenia nagród w Konkursie o Pomorską Nagrodę Jakości.

Patronat honorowy nad Konkursem objęli: Wojewoda Pomorski, Marszałek Województwa Pomorskiego, Prezydenci Miast: Gdańska, Gdyni, Sopotu, Tczewa, Wejherowa oraz Słupska.

Uroczystość otworzyła Prezes Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku, prof. dr hab. inż. Bożenna Kawalec-Pietrenko. Następnie głos zabrali: Wicewojewoda Pomorski Pan Emil Rojek, Prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT Pani Ewa Mańkiewicz-Cudny oraz Przewodnicząca Kapituły Konkursu prof. Małgorzata Wiśniewska.

W pierwszej części spotkania odbyła się konferencja „Jakość i innowacje w rozwoju Pomorza”, podczas której goście mogli wysłuchać czterech interesujących wystąpień.

Dr hab. inż. Piotr Grudowski, prof. Politechniki Gdańskiej opowiedział o infrastrukturze jakości, która jest kluczowym elementem wspierania i podtrzymywania rozwoju gospodarczego a także dobrostanu społecznego i środowiskowego. Pan Przemysław Gałka – Dyrektor Pionu Certyfikacji Polskiego Rejestru Statków S.A. mówił o tym, dlaczego bezpieczeństwo informacji jest tak ważne. Dr hab. inż. Ewa Więcek-Janka, prof. Politechniki Poznańskiej wygłosiła referat na temat dobrostanu pracowników, który jest fundamentalnym aspektem funkcjonowania nowoczesnych organizacji. O procesie ciągłego doskonalenia usług medycznych opowiedziała Dyrektor ds. Komunikacji Społecznej i Promocji Szpitali Pomorskich Sp. z o.o.

W drugiej części spotkania prof. Małgorzata Wiśniewska – przewodnicząca Kapituły Konkursu oraz Waldemar Cezary Zieliński – Sekretarz Zarządu Pomorskiej Rady FSNT NOT w Gdańsku

uhonorowali sukcesy pomorskich organizacji na polu zarządzania – wręczając Bursztynowe, Złote, Srebrne i Brązowe Laury Jakości, Wyróżnienia oraz Nagrody Specjalne.

W bieżącej edycji konkursu, decyzją Kapituły, ustanowiono nagrodę indywidualną – Doskonały Lider Jakości, aby uhonoroować osoby, których zdolności przywódcze oraz umiejętności zarządcze przyczyniają się do skutecznego i doskonałego działania danej organizacji w obszarze zarządzania jakością, przekładającego się na coraz lepsze wyniki osiągane w ramach Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości.

Kapituła przyznała także Nagrodę Indywidualną im. prof. Romualda Kolmana Panu dr. hab. inż. Piotrowi Grudowskiemu, prof. PG za działalność na rzecz upowszechniania koncepcji zarządzania projakościowego w rejonie Pomorza Gdańskiego.

Uroczystość zakończył przepiękny koncert w wykonaniu kwartetu smyczkowego Yasne Quartet.

Laureaci XXVII edycji Konkursu o Pomorską Nagrodę Jakości:

kategoria MIKRO ORGANIZACJE:

Złoty Laur Jakości - Astra Technologia Betonu sp. z o.o.
Brązowy Laur Jakości – Grupa Konsultingowa RID s.c.

kategoria MAŁE ORGANIZACJE:

Złoty Laur Jakości – Gdańska Fundacja Kształcenia Menedżerów
Brązowy Laur Jakości – Kancelaria Doradztwa Podatkowego Rembalski sp. z o.o.
Wyróżnienie - Centrum Dofinansowań i Zarządzania Bezpieczeństwem BHP sp. z o.o.
Wyróżnienie - Stapol Piotr Staszaków

kategoria ŚREDNIE ORGANIZACJE:

Bursztynowy Laur Jakości - Przedsiębiorstwo PHU POLIPACK sp.j. Irena Więckowska i Katarzyna Kolmetz
Złoty Laur Jakości – PLASMET Czechowicz sp. j.
Srebrny Laur Jakości – NDI Sopot S.A.
Srebrny Laur Jakości – Ekoinbud sp. z o.o.
Brązowy Laur Jakości – Hydromega sp. z o.o.
Wyróżnienie - Iglotex S.A.

Wyróżnienie - MIELEWCZYK.PRO sp. z o.o.

kategoria DUŻE ORGANIZACJE:

Srebrny Laur Jakości – NDI S.A.

kategoria ORGANIZACJE PUBLICZNE:

Bursztynowy Laur Jakości - Szpitale Pomorskie sp. z o.o.

Złoty Laur Jakości – Szpital Specjalistyczny w Kościerzynie sp. z o.o.

Wyróżnienie - Zespół Szkolno-Przedszkolny nr 3 w Gdańsku

NAGRODY SPECJALNE:

Doskonały Lider Jakości - Małgorzata Bartoszevska - Dogan,
Dyrektor Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w Gdańsku

Doskonały Lider Jakości - Ewa Liegman, Prezes Hospicjum Pomorze Dzieciom

Doskonały Lider Jakości - Wiesław Kosakowski, Dyrektor III Liceum Ogólnokształcące im. Marynarki Wojennej RP w Gdyni

Doskonały Lider Jakości - Tadeusz Skajewski, Właściciel firm Temis & Spawmet sp. z o.o.

Doskonały Lider Jakości - Janusz Miklaszewski, Prezes Zarządu Odlewni Żeliwa i Metali Nieżelaznych "Spomel" Spółdzielnia Pracy

Nagroda im. Eugeniusza Murczkiewicza – Spółdzielnia Mieszkaniowa „Suchanino”

Nagroda Indywidualna im. prof. Romualda Kolmana – dr hab. inż. Piotr Grudowski, prof. PG.

DOM TECHNIKA NOT W GDAŃSKU ZAPRASZA

Oferujemy możliwość wynajęcia **sal konferencyjno-szkoleniowych oraz Sali Teatralnej**, zlokalizowanych w Domu Technika NOT przy ul. Rajskiej w Gdańsku.

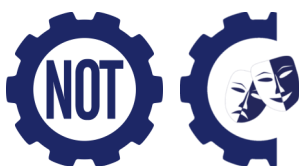
Naszym atutem jest wyjątkowa lokalizacja w sercu Starego Miasta, w pobliżu węzła komunikacyjnego PKP/SKM/ZTM.

W bezpośrednim sąsiedztwie znajduje się bogata oferta noclegowa.

Podczas trwania wydarzenia w Domu Technika profesjonalny personel zadba o dobry i sprawny jego przebieg oraz rozwiąże wszelkie problemy organizacyjne i techniczne.

WYPOSAŻENIE SAL:

TEL. 794 931 224

ADMINISTRACJA@GDANSK.ENOT.PL

GDANSK.ENOT.PL

BIULETYN INFORMACYJNY POMORSKIEJ RADY FSNT NOT W GDAŃSKU

Redakcja: mg Waldemar Cezary Zieliński, inż. Paulina Orłowska, mgr Barbara Wiśniewska

Kontakt z Zarządem i Biurem Pomorskiej Rady:

Gdańsk, ul. Rajska 6; tel. +48 58 321 84 84; e-mail: biuro@gdansk.enot.pl, <https://gdansk.enot.pl>

Opinie zawarte w artykułach przedstawiają poglądy autorów. Pomorska Rada nie ponosi za nie odpowiedzialności.